

“Çocuklar 40 senedir
savaşın içinde
büyüyorlar”

S/13

Heybende umut varsa
zulüm kâr etmez

S/14

Haftalık-99

Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Çünkü gerçekler devrimcidir

7-20 Eylül 2016

- Fiyat: 1 TL -

www.ozgurgelecek.org

Halkın sofrasına diz çöken eşkiyaya değer biçilemez!

1968 kuşağının baş düşmanı Milli Türk Talebe Birliği ile yine devrimcilere dönük MİT işbirliğinde saldırılar organize eden 40'lar Komitesi'nin yöneticilerinden olan TBMM Başkanı İsmail Kahraman, Che için sarf ettiği "eşkiya" sözleriyle diz çökmeyenlere dönük düşmanlığını açıktan ortaya sermiştir.

Ancak egemenlere cevabı yine diz çökmeyenler vermiştir. Devrimci sanatçı Yılmaz Güney'in diliyle "Kralın

sofrasında soytarı olacağıma, halkın sofrasında eşkiya olurum" diyen halk, bugün Cizîr'de bodrumda katledilen Cizîr Eşbaşkanı Mehmet Tunç'un "Diz çökmeyeceğiz, halkımız bizimle gurur duysun" sözleri ile direnişini sürdürüyor.

Tek diz çöktüğü yer halkının mücadelesine dayanması zorunlu olan komünistlere düşen halkın bu çılgınlığı, mücadele alanlarında büyütme ve egemenlerin kulak zarını, bu çılgınlıklarla patlatmak...

Yazının devamı... S/03

Dünya'dan gelişmeler

Çin'in Suriye yakınlaşması
S/12

Pusula

Özgürlüğün sınırı söz değil,
eylemden geçer
S/11

Sentez

Cerablus işgalinde DAİŞ
bahane, hedef Kürtler!
S/08

Tasfiyeci rüzgara karşı
yürümek zorunluluktur
S/09

Gündem

Halkın sofrasına diz çöken
eşkiyaya değer biçilemez!
S/03

#HürşitKültürNerede

OHAL'de işçi direnişleri!

OHAL ilanıyla beraber işçi ve emekçiler üzerinde artan baskılara karşı işçi eylem ve direnişleri devam ediyor.

Sayfa 04-05

ÖZGÜR GELECEK'ten**"Sen bize layıksın, İstanbul"**

Ezgiye çevrilen "Salkım salkım tan yelleri estiğinde / Mavi patiskaları yırtan gemilerle / Uzaktan seni düşünürüm İstanbul" şiirinin usta sahibi Vedat Türkali, 97 yaşında son yolculuğuna uğurlandı. 1 Eylül'de toprağa verilmesi ve son yıllarında Kürt meselesindeki değerli duruşuyla hep "barış" vurgusuyla anılan Türkali, aynı şiirinde şu dizeleri de yazar: "Bekle dinamiti tarihin / Bekle yumruklarımız / Haramilerin

saltanatını yıksın / Bekle o günler gelsin İstanbul bekle /Sen bize layıksın."

Evet, herkesin eşit ve özgürce yaşadığı, barış dolu bir dünya hepimizin hayali... Kan, vahşet, yıkım, savaş... Tüm bunlar insanlığa ve insanlığın geleceğine düşman. Ama emperyalist-kapitalist sistem kendi bekasını korumak, çıkarlarını sürdürebilmek için kan dökmekten de, savaş çıkarmaktan da vazgeçmiyor, ezilenler örgütlü mücadelesini yükseltip iktidarı eline alana kadar da geçmeyecek!

Gazetemizin bu sayısında muhabirleri-

mizin Gever'deki yeniden inşa çalışmalarından aktardıklarına yer vermeye devam ediyoruz. Diğer yandan TC'nin Cerablus işgalini derinleştirerek sürdürmesine ilişkin değerlendirmelerimizi, Çin'in Suriye işgalindeki konumlanışını, LGBTİ'lerin TC devletini neden yaşanamaz ilan ettiklerine dair intihar ederek yaşamına son veren Nalan'ın mektubunu ve elbette OHAL'e rağmen/OHAL'e karşı alinteri ve onuru için eylemde olan işçi ve emekçilerin mücadelesini sayfalarımıza taşıdık. Bu coğrafya kendisine layık olanlarla bütünleşene kadar da taşımaya devam edeceğiz.

Özgürlük isteyen bir insan: Vedat Türkali

Usta yazar Vedat Türkali 97 yaşında sonsuzluğuna uğurlandı. Barışı göremedi belki de fakat 1 Eylül Dünya Barış gününde Türkali üç yıl öncesinde kaybetmiş olduğu eşi Merih Pirhasan'ın yanına defnedildi. Türkali, doğduğu 1919 yılından bugüne Cumhuriyet'in her aşamasına şahitlik etti. 1951'de edebiyat öğretmenliği yaparken TKP davasında yargılandı, 7 yıl hapis yattı. Yazdıkları sansüre takılmasın diye "Abdülkadir Pirhasan" olan adını Vedat Türkali olarak değiştirdi.

Sürekli merak eden, itiraz duygusunu asla kaybetmeyen bir insan olarak tanımlanan usta yazarı zirveye taşıyan "Bir Gün Tek Başına" romanı oldu. Milliyet Yayınları Roman Yarışması Birincilik Ödülü ve Orhan Kemal Roman armağanı alan usta yazar aynı zamanda bir senaristtir. Senaryoları ile içinde yaşadığı toplumun gerçeklerini yansıtmış ve senaryo yazmanın ciddi bir iş olduğunu dile getirmiştir. "Karanlıkta Uyananlar" filmi ile işçi sorunları ve grevlerini anlatmış, Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde en iyi senaryo ödülünü almıştır.

Vedat Türkali 1944-1950 yılları arasındaki ağır baskı döneminde devrimci sanat çevrelerinde ilk kez el altında dolaştırılan gizli şiirleriyle (özellikle "İstanbul" şiiri ile)

tanınmıştır.

Şiir uğraşlarını gizlilik döneminden sonra düştüğü hapis süresince de sürdürdü Türkali, Türkiye Yazarlar Sendikası ve Barış Derneği yöneticilik ve üyeliklerinde bulundu. Aydınlar Dilekçesi ve Barış Derneği davalarından yargılandı. Bir asır boyunca

mazlumların, ezilenlerin ve ötekileştirilenlerin bir parçası oldu. Türkiye'nin en çok okunan kitapları en çok satılan Vedat Türkali kiralık bir evde yaşıyordu. Türkali, "Özgürlük isteyen bir insan, özgürlüğü kullanmak yürekliliğini göstermelidir" der ve büyük bir yüreklilik ile Kürt halkı ve siyasetiyle dayanışma kurar.

Kürt meselesinde "barış" ve "çözüm" konularında kararlı bir duruş sergiler ve destek verir. "Kürt sorunu çözülmeden demokrasi sorunu çözülmez; demokrasi sorunu çözülmeden de Kürt sorunu çözülmez" diyen Türkali yaşamının son zamanlarına kadar barışın yanında olmuştur. Onur Akın, "Bekle Bizi İstanbul" şiirini bestelemiş usta yazarın şiiri milyonlarla buluşmuştur. Bu beste ile ustaya veda edilmiştir.

"Ya siz çocuklar

Nasıl anlatmalı sizlere olup bitecekleri
Çocuklar bizim dediğimiz
Yüzümüze utanç duymadan bakmaktır
Mal değil mülk değil istediğimiz

Size namuslu bir dünya bırakmaktır" dizeleri ile insanlığa nasıl bir dünya bırakmak istediğini ifade eden usta, sözleri ile derin izler bırakarak aramızdan ayrıldı.

Usta yazar Vedat Türkali sonsuzluğa uğurlandı!

İstanbul: 29 Ağustos'ta hayata gözlerini yuman usta yazar Vedat Türkali için 1 Eylül Dünya Barış gününde Teşvikiye Camii'nde cenaze töreni düzenlendi. Binlerce kişinin katılımı ile gerçekleştirilen törende katılımcılar usta yazara "Barışı yeniden inşa edeceğiz" sözünü verdi.

Polisin engellemelerine rağmen Vedat Türkali'nin cenazesi Zincirlikuyu Mezarlığına getirildi. "Yaşasın halkların kardeşliği", "Savaşa hayır, barış hemen şimdi" sloganları ve kendi sesinden seslendirdiği "Bekle Bizi İstanbul" şiiri eşliğinde 3 yıl önce yaşamını yitiren eşi Merih Pirhasan'ın yanına defnedildi.

Türkali'nin mezar başında yapılan konuşmalarda HDP Eş Genel Başkanı **Selahattin Demirtaş** "Herhalde onurlu bir yaşam nasıl olur diye bir kılavuz yapılsa Ve-

dat Türkali'nin yaşamını koyarız. Son dakikaya kadar ilkelerinden taviz vermedi. O barış savunuculuğunu en iyi şekilde temsil etmiş yegâne isimlerden biriydi" dedi.

Tuncel ve Koçyiğit "Acımız büyük"

Gazetemize konuşan DBP Eş Genel Başkanı **Sebahat Tuncel**, "Onun barış umudunu gerçekleştirmek için elimizden geleni yapacağız. Büyük bir aydını uğurluyoruz onun geride bıraktığı düşünceleri ve mücadelesini kendi mücadelemiz olarak görüyoruz" diyerek başsağlığı diledi.

HDK Eş Sözcüsü **Gülistan Koçyiğit** ise, "Bu ülkede Kürt sorunu çözülmeden barışın olmayacağını yüksek sesle haykırdı. Ondan aldığımız mirasa sahip çıkacağız, barış mücadelesini geleceğe taşıyacağız" sözü vererek "acımız büyük" dedi.

Halkın sofrasına diz çöken eşkıyaya değer biçilemez!

Ünlü bir sözdür. “Dere geçilirken at değiştirilmez” denilir halk arasında. Önemli bir sürecin öncesinde kurulu düzen bozulmaz anlamına gelir bu. Bu söz, ülkenin siyasi alanında son zamanlarda oldukça sık kullanılmaya başlandı.

5 Temmuz darbe girişiminin ardından France 24 kanalına röportaj veren Cumhurbaşkanı **Erdoğan**, Genelkurmay Başkanı **Hulusi Akar** ve MİT Müsteşarı **Hakan Fidan**’ın görevlerinden alınıp alınmayacağına ilişkin söylentilere yanıt verirken bu sözü kullanmış ve “Dereyi geçerken, at değiştirilmez. Şu anda biz böyle bir sürecin içerisindeyiz ve bu bir sürecin içerisinde de şu anda arkadaşlarımızla çalışmalarımızı sürdürüyoruz” demişti. Onun ardından bu sözü tekrarlayan kişi Milli Savunma Bakanı **Fikri Işık** oldu ve o da “Kuvvet komutanlarının görevlerine devam edip etmemesi YAŞ’ın konusu değil” dedi.

Cemaate dönük tasfiye operasyonlarının hem TSK hem de devlet bürokrasisinde ciddi zayıflamalara neden olduğu bugünlerde bu söz yeniden gündeme geldi. Devleti ele geçirme konusunda “dereyi geçebilmek” için Cemaat ile kol kola giren AKP hükümeti, “dereyi geçtikten” sonra Cemaat’ten kurtulmak istemiş ve bu süreçte aslında yeni bir “derenin” de eşğine gelmişti. Böylesi bir eşikte iken sürecin mimarlarından olan İçişleri Bakanı **Efkan Ala**’nın “istifası”, devlet erkanı ve egemenlerin yakınlarında dizilenlerde bile “Dere geçilirken at değiştirilmez” tepkisine ve sonrasında sessizliğine neden oldu.

Efkan Ala’nın ismi özellikle 17-25 Aralık yolsuzluk operasyonlarının ardından duyulur hale gelmiş, milletvekili olmamasına karşın istifa eden Muammer Güler’in yerine İçişleri Bakanlığı görevine getirilmiş ve özellikle 7 Haziran’dan sonraki savaş ve saldırı konseptinin hayata geçirilmesindeki baş sorumlulardan biri olmuştu. Ala, daha önce Êlîh (Batman) ve Amed’de valilik yapmış; 2006’da 10’dan fazla insanın yaşamını yitirdiği Amed serhildanı sürecinde AKP’nin “kadın da olsa, çocuk olsa gereken yapılır” politikasına, valisi olduğu bu kentte can vermiş, yine AKP’nin “Kürt sorunu benim meselemdir” dediği bir dönemde “Cana geleceğine cama gelsin” sözleriyle AKP’nin her türlü Ali-Cengiz oyununa hızla adapte olabileceğini kanıtlamıştı. 15 Temmuz darbe girişimi sırasında ve sonrasında da dışarıdan bakıldığında pek bir sorun(!) yokmuş gibi bir görüntü vardı. Ta ki istifa edip de yerine DYP/DP’den devşirme **Süleyman Soylu** getirilinceye kadar...

Değişikliğe, geçilecek “dere” zorluyor

Halk düşmanlığında performanslarını hiç kaybetmeyen **Tansu Çiller** ve **Mehmet Ağar**’ın gözdesi olan **Süleyman**

Soylu, Efkan Ala ve diğerlerinin aksine AKP kökenli değil. AKP ile Mehmet Ağar’ın yakınlaşmaya başladığı ve Ağar’ın hapisneden çıkarıldığı dönemlerde AKP’ye yakınlaşan ve bu yüzden partisi Demokrat Parti’den ihraç edilen Soylu, 2012 yılında resmen AKP’ye geçerek, iki hafta içerisinde AKP MKYK’sında görev yapmaya başladı. 15 Temmuz darbe girişimi sırasında ise “TRT’yi darbecilerin elinden alan isim” olarak “tarihe” geçti ve geçtiğimiz günlerde çağrıldığı (Kaç)Aksaray’da istifaya zorlanan Ala’nın boşalan koltuğuna oturtuldu.

Ala ve Soylu’nun özgeçmişlerinin ortak yönü devletin bekasını koruma konusundaki deneyimli siyaset tarihleri ve islah olmaz halk düşmanlıklarıdır kuşkusuz. Bugün Ala’nın gönderilerek yerine Soylu’nun getirilmesi, bu yönlerdeki bir gelişmeyi tariflemeyiz. **Bu değişiklik, geçilecek olan “dere” ile birebir ilişkilidir.** Devletin ayarlarının yeniden Tansu Çillerli, Mehmet Ağarlı devlet yapılanmasına dönüştürülmesi, “ülkeyi FETÖ’den temizliyoruz” yaygarası altında toplumsal muhalefeti ezme konusunda daha hızlı bir teşkilatlanmaya gidilmesidir esas neden... Çünkü her ne kadar tonlarca yasa ve binlerce tutuklama yapmış olsalar da henüz istedikleri hızı tutturamadıkları ortadadır. Ve Erdoğan’lı AKP, Çiller ve Ağar gibi ablalarından/ağabeylerinden bu konuda Soylu aracılığıyla deneyim aktarımı yapmaktadır.

“Dikensiz gül bahçesi” hayal eden egemenlerin istedikleri hızda bir tasfiye gerçekleştirememesi “dereyi geçerken” “atın” yavaşlığıyla ilgili bir durum değildir. Sınıflar arası çelişkinin mutlaklığıdır unutturulmaya çalışılan ve yok sayılan... Şu açıktır ki, işçi ve emekçilere bu denli kapsamlı kölelik yasalarının hazırlandığı, devrimci, demokrat ve yurtsever örgütlere yönelik saldırı konseptinin genişletildiği ve OHAL adı altında tüm bunların normalleştirilmeye çalışıldığı bir süreçte geçilmeye çalışılan sınıf mücadelesinin amansız akan ırmağıdır. Bu da öyle kolay bir iş değildir.

“Dereyi sorunsuz bir şekilde geçmek” isteyen sadece TC devleti değildir. Çin’de düzenlenen G20 Zirvesi ile hem ülkemiz hem de dünya açısından bu zorlu

sürecin derinleşeceği, başta Suriye olmak üzere Ortadoğu coğrafyasının paylaşımı, mülteciler sorunu, ekonomik ve siyasi kriz ele alınacak. Bu toplantı öncesi Erdoğan, Çin, Rusya, Almanya ve ABD ile görüşmeler gerçekleştirdi. Bu görüşmelerin sonuçlarını önümüzdeki günlerde daha net göreceğiz.

Soytarların değil eşkıyaların tarihi

Zorlu bir süreçten geçiyoruz. Bu süreci tersine çevirme gücünün ellerinde olduğunu fark edenler, ancak bu süreçten alınının aklıyla geçebileceklerdir. Egemenlerin sofrasına çökenlerin, şovenizm ve kadın-LGBTi düşmanlığında egemenlerle direkt ya da dolaylı yollardan diresek temasında bulunanların, topyekun savaş ilan edilen Kürt ulusu ve sorunuyla arasına keşin mesafe çizmeye çalışanların sonu bellidir ve tarihin diz çökenlerle dolu çöplüğü onları beklemektedir.

Diz çökmeyenler ise bugünümüze ve yarınımıza ışık tutmaya, yolumuzu aydınlatmaya devam edeceklerdir. Egemenler işte bunlara düşmandırlar. TBMM Başkanı **İsmail Kahraman**’ın **Che Guevara**’ya olan düşmanca sözlerinin başkaca bir açıklaması yoktur. 1968 kuşağının baş düşmanı **Milli Türk Talebe Birliği** ile yine devrimcilere dönük MİT işbirliğinde saldırılar organize eden **40’lar Komitesi**’nin yöneticilerinden olan Kahraman, Che için sarf ettiği “eşkıya” sözleriyle diz çökmeyenlere dönük düşmanlığını açıktan ortaya sermiştir. Onlara cevabı ise yine diz çökmeyenler vermiştir.

Devrimci sanatçı **Yılmaz Güney**’in diliyle “**Kralın sofrasında soytarı olacağıma, halkın sofrasında eşkıya olurum**” diyen halk, bugün Cizir’de bodrumda katledilen Cizir Eşbaşkanı **Mehmet Tunç**’un “**Diz çökmeyeceğiz, halkımız bizimle gurur duysun**” sözleri ile direnişini sürdürüyor. Tek diz çöktüğü yer halkının mücadele sofrası olması zorunlu olan komünistlere düşen ise halkın bu çığlığını, tüm mücadeleye alanlarında büyütme ve egemenlerin kulak zarını, bu çığlıklarla patlatmaktır!

OHAL'de işçi direnişleri!

H. Merkezi: OHAL ilanı ile beraber işçi ve emekçiler üzerinde artan baskılara karşı işçi eylem ve direnişleri devam ediyor.

Yakılarak öldürülen inşaat işçisi için İkitelli'de eylem

3. Havalimanı inşaatında Kürt olduğu için yakılarak katledildiği belirtilen inşaat işçisi için 2 Eylül akşamı Devrimci Yapı Yol İnşaat İşçileri Sendikası'nın çağrısıyla İkitelli'de bir protesto eylemi gerçekleştirildi. **"Faşist saldırganlığa izin vermeyeceğiz"** denilen eyleme **DDSB, Partizan, Devrimci Parti, Deriteks ve İnşaat-İş** de katıldı.

Yapılan basın açıklamasında faşizmin ve sovenizmin doruk noktasına çıktığına, özellikle de Kürt halkına dönük katliamların meşruluk kazandırılmaya çalışıldığına değinildi. Eylemde sık sık **"Hak, hukuk, adalet, emekçi ile gelecek"** ve **"Faşistlerden hesabı emekçiler soracak"** sloganları atıldı.

Belediye-İş Gaziosmanpaşa Belediyesi'ne grev kararı astı

AKP'li Gaziosmanpaşa Belediyesi'nin TİS imzalamaya yanaşmamasıyla beraber Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube üyesi işçiler 29 Ağustos günü belediyeye grev kararı astı.

Gaziosmanpaşa Meydanı'nda biraraya gelen sendika üyesi işçiler ve sendika yöneticileri, belediyeye "Sendika hakkımız, grev silahımız" sloganlarıyla bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşe CHP'li Avclar Belediyesi önünde aylardır direnişte olan temizlik işçileri, Partizan okurları ve DDSB'liler de destek verdi.

Gemlik'te OHAL'e rağmen direniş

DDSB ve Partizan okurları Gemlik Gübre Fabrikası'nda süren grevdeki işçileri 31 Ağustos günü ziyaret etti..

Ziyarete grev nöbetçileri ve Petrol-İş Sendikası işyeri temsilcisi ile grev kararının alınmasının ne gibi talepler içerdiği, işverenin grev kararı karşısındaki tutumu ve anlaşma sağlanamaması durumunda ne tür adımlar

atılacağı konuşuldu. OHAL yasağına rağmen TEDİ ve Avclar Belediyesi temizlik işçilerinin sendikal haklarını kazanmak için yasaklara ve baskılara karşı direnişlerini sürdürdüklerini hatırlatan Partizan okurları ve DDSB'liler **"Yasakları ancak örgütlü bir şekilde, direnişle geriletebiliriz"** dediler.

Direnişteki Tedi işçileri Çalışma Bakanı ile görüştü

TEDİ Discount'ta çalışan ve DİSK/Limter-İş Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle işten çıkarıldıktan sonra direnişe geçen işçiler, direnişlerinin 28. gününde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı (şimdi İçişleri Bakanı oldu) **Süleyman Soylu**'yla görüştü.

Tuzla ve Topkapı'da süren direnişlere dair Ankara'da Çalışma Bakanlığı'nda gerçekleşen toplantıya Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı **Süleyman Soylu**, Bakanlık Genel Müdür **Nurcan Önder**, Bakanlık müfettişleri ve DİSK Genel Başkanı **Kani Beko**, Limter-İş Genel Başkanı **Kamber Saygılı**, Genel Sekreteri **Hakkı Demiral** ve direnişçi işçiler katıldı.

Toplantıda söz alan işyeri temsilcisi **İkbal Karaoğlu** direniş öncesi ve sonrası iş yerinde ve direniş sürecinde yaşananlara dair süreci aktardıktan sonra taleplerini dile getirdi. Patronun işçi sağlığı ve güvenliği için alınması gereken önlemleri yerine getirmesinden, sendika düşmanlığı, denkleştirme adı altında yaptığı kesintiler, en son ödenmeyen ücretler, kaçak çocuk işçiliği, asıl işin taşeron işçilere yaptırılması ve mobbingleri anlatan işçiler atılan işçilerin sendikalı olarak işe geri dönmelerinin en önemli talepleri olduğunu bir kez daha dile getirdi.

Tedi işçileri 1 Eylül'de "barış" dedi

Diğer yandan 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde Tuzla Emek ve Demokrasi için Güçbirliği Plat-

Gemlik Gübre Fabrikası

formu'nun çağrısıyla TEDİ işçilerinin direniş çadırında yapılan eylemde işçiler **"İnadına barış inadına kardeşlik"** dediler.

Tuzla Deri Organize Sanayi Girişinde toplanan kitle, **"Ülkemizde ve Ortadoğu'da yaşanan savaşa karşı barışın sesini yükseltelim. İnadına barış inadına kardeşlik"** pankartıyla direniş alanına yürüdü. Yürüyüşte sık sık, **"İşçilerin birliği patronları yenecek", "Köle değil işçiyiz birleşince güçlüyüz", "İnadına barış inadına kardeşlik", "Tedi işçisi yalnız değildir", "Her yer TEDİ her yer direniş"** sloganları atıldı.

Limter-İş Genel Başkanı **Kamber Saygılı** yaptığı konuşmada, **"Savaş hiçbir koşulda emekçilerden yana birşey kazandırmamıştır. Savaş sermayeye kazandırmıştır. Savaşta önce kadınlar ve çocuklar ardından işçiler ölür. Savaş ve OHAL bahane edilerek emekçilerin hakları budanıyor"** dedi.

Tedi işçisi **Saadet Eriş** ise, **"Milyonlarca insan temel haklardan mahrumken, hükümetler savaşa devam etmeyi tercih etmekte. Oradan nasıl bir kâr elde edeceklerini düşünümektedirler. İşte bu yüzden kesinlikle barış diyoruz"** dedi.

Emaar işçileri işten çıkarıldı

İstanbul'daki Emaar İnşaat'ın yüklenici firması olan ve Cemaate yakınlığıyla bilinen **Delta Mühendislik**'e el konuldu; Emaar yönetimi de 18 Ağustos'ta **"Terörist firmayla çalışmayacağız"** diyerek işçileri işten çıkardı.

Darbe girişimin mağdurları yine işçiler olurken konuyla ilgili yetkililer tarafından işçilere bir açıklama dahi yapılmadı. İnşaat işçileri, gasp edilen ihbar ve kıdem tazminatları, yıllık izin ücretleri için başlattığı direnişlerinin 6'ncı gününde (1 Eylül) şantiyenin hemen yanında bulunan satış ofisini işgal etti.

İşgal eylemi sürerken Emaar yöneticileriyle görüşen işçi temsilcileri, alacakları ödeninceye kadar işgal eylemlerini sürdüreceklerini kaydetti. Emaar'ın satış ofisine giriş yapılmasını engellediklerini, giriş kapısını tüm araç ve yaya girişine kapattıklarını duyuran işçiler adına açıklama yapan İnşaat-İş Sendikası işçilerin direnişi sonucu yetkililerin sorunu çözmek için işçilerle görüşmek zorunda kaldığını aktardı.

Gaziosmanpaşa Belediyesi

Antalya'da turizm işçileri iş bıraktı

Antalya'da Merdan Palas Otel'de çalışan işçiler, 4 aydır maaşlarını alamadıkları için iş bıraktı. 800 işçinin çalıştığı otelde 140 işçi iş bırakırken işçiler, "Şimdilik ikinci vardiyada bulunan işçi arkadaşlar olarak iş bıraktık. Fakat bir hafta sonra maaşlarımızı yatırmazlarsa direnişi 3 vardiyada gerçekleştirip, tüm çalışanları bu greve katacağız" dediler. Öte yandan işçiler, otel yetkililerinin direnişi kırmak için dışarıdan gündelikçi işçi getirerek çalıştırmaya başladığını bildirdiler.

Aydın'da ücretlerini alamayan işçiler direnişte

Aydın'ın Söke ilçesindeki Yenidoğan bölgesinde kurulu olan ve fason üretim yapan **Ege 1 Özel Tekstil**'de çalışan 60 işçi, aylardır ücretlerini alamadıkları için fabrika önünde direnişe başladı.

LC Waikiki'ye üretim yapan **Akar Tekstil**'in kendi fabrikalarına verdiği işi yaptıktan sonra ücretleri ödenmeyen işçiler asıl çalıştıkları işyeri ile fason iş veren firmanın patronu arasında kaldı. Her iki patron da topu birbirine atarken işçilerin ücretleri ödenmedi. Bunun üzerine ürettikleri mallara el koyan işçiler, "Ücretimizi ödemedi mallarınızı vermeyiz" diyerek direnişe başladı.

Dilok'ta direniş devam ediyor

Dilok Başpınar Organize Sanayi Bölgesi'nde **Yentur Fabrikası**'nda 350 işçinin almaya başladıkları için başlattığı direniş devam ediyor;

işçiler, içerideki üç maaşlarını almadan üretimi başlatmamakta kararlı olduklarını belirtiyorlar.

Direnin başlatıldığı ilk günden itibaren patron işçilere üretime başlamaları halinde maaşları parça parça vereceğine dair haberler yollamış fakat işçiler bu tekliflerin hiçbirini kabul etmemişlerdi.

Ankara'da ZEK-SAN önündeki direniş kazanımla sonuçlandı

İnşaat-İş sendikası üyesi **İskan Berka**'nın ücretini alamadığı için **ZEK-SAN** firması önünde başlattığı direniş kazanımla sonuçlandı

İnşaat-İş yaptığı açıklamada, Berka'nın direnişini 4'üncü gününde kazandığını belirterek, "ZEK-SAN patronları işçi kardeşlerimizin tek bir kuruşunu bırakmayacak kararlılıkta olduğumuzu anlayınca bugün itibarıyla geri adım atarak, gasp edilen ücreti ödemek durumunda kaldılar" dedi.

Sağlık emekçisine yönelik saldırı protesto edildi

Sakarya'da bulunan **Yazlık Aile Sağlığı Merkezi**'nde Dr. Fikret Öztürk'ün ehliyet için rapor vermediği Mehmet Şimşek tarafından karnından ve bacağından bıçaklanması İstanbul'da Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde çalışan sağlık emekçileri tarafından protesto edildi.

Eylemde konuşan İstanbul Tabip Odası Yöneticisi Dr. **Hakan Hekimoğlu**, "Sağlık po-

litikaları sonucunda hastayı müşteri olarak gören bu zihniyet sonucunda her gün yeni bir şiddet olayıyla karşı karşıyayız. Sağlık Bakanlığı'na defalarca uyarıda bulunduk. Sağlıkta şiddeti önlemek için gerekli önlemler alınsın" dedi.

SES Şişli Şube Başkanı **Fadime Kavak** ise sağlık sisteminin giderek kötüleştiğini belirterek "Doktor arkadaşımıza uygun olmayan sürücü raporunu vermesi için dayatmada bulunan, kabul ettiremeyince ağır yaralanan şahsın tutuklanarak yargılanmasını talep ediyoruz" dedi. Kavak, sorunların giderek büyüdüğünün, sorunların görmezden gelindiğinin, sağlık emekçilerine yönelik şiddetin giderek arttığının altını çizdi.

Sağlık çalışanlarından yemekhane protestosu

İstanbul Tıp Fakültesi yemekhanesinde 15 Ağustos günü öğle yemeği yiyen çok sayıda sağlık çalışanının karın ağrısı, ishal, bulantı şikayetleriyle acil servise başvurmalarıyla alınan örneklerde Salmonella isimli bakteri üremesi olduğu ortaya çıkmıştı. Hastane yönetimi ve taşeron şirketin bu olaydan bir hafta sonra yemekhane girişine "Yemekhanemizde salmonella dahil hiçbir virüs bulunmamıştır, güvenle tüketebilirsiniz" diye bir yazı astı. Sağlık çalışanları ve öğrenciler de konuyla ilgili basın açıklaması yaparak taşeron firmayı ve hastane yönetiminin tutumunu protesto etti.

SES Aksaray Şubesi, İstanbul Tabip Odası, Taş-İş-Der, İTF Tıp Öğrencileri Kölu'nin çağrısıyla yapılan eylemde bu olayın incelenmesi talep edildi. "Taşeron şirket kirliliğini yemekhanemizden çek" pankartının açıldığı açıklamada ortak açıklamayı İstanbul Tabip Odası Asistan Temsilcisi Dr. **Coşkun Canıvar** okudu.

Olayın ana sebebinin yemek hizmetlerinin taşeronlaştırılması olduğunu söyleyen Canıvar "Piyasalaştırma o denli ileri gitmiştir ki, topluma sağlık hizmeti vermek için organize olmuş bir kurum kendi çalışanlarını zehirleyebilecek noktaya gelmiştir" dedi.

Tarım kesiminde çocuk işçiliği oranlarının daha yüksek bulunduğunun belirtildiği rapora göre köylerde 7-8 yaşını geçmiş çocukların büyük kısmının tarım ve hayvancılık faaliyetlerinde çalıştığına dikkat çekildi.

Çocuk işçi oranı yüzde 55 oldu

H. Merkezi: Adana Kent Konseyi Çocuk İşçiliği ile Mücadele ve Çalışan Çocukları İzleme Komitesi'nin "Dünyada, Türkiye'de ve Adana'da Çocuk İşçiliği Nedir, Nasıl Çözülür?" konulu raporuna göre Türkiye'de çocukların yüzde 55'i çalıştırılıyor.

Rapora göre 6-17 yaş grubundaki 15 milyon 247 bin çocuktan 893 bini ekonominin sanayi, tarım ve hizmet sektörlerinde, 7 milyon 503 bini ise ev işlerinde olmak üzere toplam 8 milyon 397'si çalışıyor. Benzer bir çalışmayı yapan Çalışma ve Sosyal Güvenlik

Bakanlığı Adana Çocuk İşçiliği Birimi Mobil Ekibi'nin verilerine göre 53 çadır noktasında 10 binden fazla tarım işçisi belirlendi. Bu işçilerin 3-4 binini çocukların oluşturduğu saptandı. Bunların bir kısmının hem tarım işlerinde hem de hane içinde çalıştırıldığı ortaya çıktı. Kız çocuklarının 68.4'ü su taşıyarak, yüzde 63.7'si kardeşine bakarak, yüzde 66.6'sı eşyaları gözetleyerek, yüzde 49.1'i temizlik yaparak, yüzde 45.6'sı bulaşık yıkayarak, yüzde 30'u ise yemek yaparak çalışıyor.

Militanlar “Dersim’de düşene dövüşene bin selam”

İstanbul: TKP/ML TİKKO militanları Dersim’de ölümsüzleşen 2 MLKP gerillası için Gülsuyu Mahallesi, Dinler Sokak’ta “Dersim’de düşene dövüşene bin selam” yazılı pankart astı.

MLKP gerillaları **Veli Görgün** (Devrim Şoreş) ve **Ümit Yetik** (Baran Munzur) 22 Ağustos günü Pulur’da HPG güçleri ile birlikte düzenlenecek eylem öncesinde yaşanan çatışmada şehit düşmüşlerdi.

Öcalan’a dönük tecride tepkiler büyüyor

Yaklaşık iki yıldır haber alınamayan Kürt Ulusal Hareketi’nin önderi Abdullah Öcalan’a uygulanan tecride yönelik tepkiler büyüyor. Türkiye ve Avrupa’nın birçok merkezinde tecridin son bulması için protesto eylemleri yapılırken, Amed’de açıklanan bir deklarasyonla tecrit son buluncaya kadar süresiz, dönüşümsüz açlık grevi kararı alındı.

Amed’de DTK, HDK, KJA, DBP ve HDP eş başkanları, Kürt kurumları ve binlerce kişinin katılımıyla açıklanan deklarasyonla 5 Eylül’de süresiz dönüşümsüz açlık grevine başlandı.

Kurumlar adına ortak deklarasyonu okuyan DTK Eş Başkanı **Hatip Dicle**, “510 gündür sürdürdüğümüz her türlü siyasi, hukuki, diplomatik, insani çaba Hükümet tarafından boşa çıkarılmıştır. Bu nedenle Sayın Öcalan’la avukatları, aile üyeleri veya siyasi bir heyetimiz yüz yüze görüşüp kendisinden sağlıklı bir haber alınmaya kadar yeni bir süreç başlatma kararı almış bulunmaktayız. Bu çerçevede; aramızdan 50 gönüllü arkadaşımız 5 Eylül tarihi itibarıyla süresiz dönüşümsüz açlık grevine başlayacaklardır. Bu açlık grevinin tek talebi vardır; Sayın Öcalan ile hukuk kuralları çerçevesinde görüşme yapılmasıdır” şeklinde konuştu.

Hukukçular: “Bir an önce Öcalan’la görüşmek istiyoruz”

Hukuk örgütleri de Öcalan’ın hapis hane koşulları, tecritte tutulması ve müzakerelerin yürütülmesiyle ilgili ortak açıklama yaptı. Hukukçuların Öcalan üzerindeki tecridin kaldırılması için düzenledikleri toplantıya çok

sayıda avukat katılırken, salonda “İmralı’dan kara hapis hanelerine OHAL uygulamalarına son” pankartı açıldı.

Yapılan açıklamada bir araya gelen, **Asrın Hukuk Bürosu**, **Özgürlükçü Hukukçular Derneği**, **Çağdaş Hukukçular Derneği**, **Ezilenlerin Hukuk Bürosu**, **Demokrasi İçin Hukukçular Grubu** ve **Açılım Hukuk Bürosu** avukatları Öcalan’a uygulanan tecride dikkat çekerek, bir an önce Öcalan ile görüşmek istediklerini belirtti.

Hukukçular adına ortak basın açıklamasını okuyan Asrın Hukuk Bürosu avukatlarından **Emrah Emekçi**, Öcalan ile avukat görüşlerinin 27 Temmuz 2011 tarihinden itibaren engellendiğini kaydetti.

Barış Anneleri: “Bıçak kemiğe dayandı”

Barış Anneleri Meclisi, 1 Eylül Dünya Barış Günü nedeniyle bir araya geldiği Galatasaray Meydan’ında Öcalan’a uygulanan tecridi protesto etti.

Polis ablukası altında basın açıklaması yapan Barış Anneleri adına açıklama yapan **Perihan Akbulut**, Abdullah Öcalan’a yönelik uygulanan tecride tepki göstererek, “Ülkemizin de içinde bulunduğu Ortadoğu coğrafyasında barış gününü savaş ve kaos ortamında karşılıyoruz. Barış bir gerçekliktir. Bizde barış anneleri olarak bir an önce bu yangının sönmesi ve Kürt sorununun halkların lehine çözümlenmesi için tecridin kaldırılmasını müzakerelerin başlamasını istiyoruz” dedi.

TC Kobanêlilere saldırdı: iki kişi katledildi

H. Merkezi: Sınırı ihlal ederek Kobanê topraklarına duvar örmeye başlayan TC’ye karşı, günlerdir sınırda nöbet tutan Kobanêlilere asker ve polisler gerçek mermilerle saldırdı

TSK’nin açtığı ateşte, 21-22 yaşlarındaki Bozan Heci isimli gençten sonra 19 yaşındaki Ehmed Cima da vücuduna isabet eden kurşunlar sonucu yaşamını yitirdi. Kobanê Sağlık Konseyi yaralı sayısının 7’si ağır olmak üzere 80’e yükseldiğini açıkladı.

Olayın duyulmasından sonra sınıra akın eden kent halkı askerlere taşlarla karşılık verdi.

SGDF’liler açlık grevini sonlandırdı

H. Merkezi: Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF), İzmir ve Balıkesir’de gözaltına alınan 6’sı SGDF’li 11 kişinin serbest bırakılması için 29 Ağustos’ta başlattıkları açlık grevini sonlandırdı.

SGDF yaptığı açıklamada, 27 Ağustos günü, İzmir ve Balıkesir’de aralarında SGDF Eş Başkanı Oğuz Yüzgeç ve Suruç gazilerinin de bulunduğu 11 kişinin, ağır darba maruz kaldığını belirtirken gözaltındakiler 2 Eylül günü Balıkesir’de çıkarıldıkları nöbetçi hakimlikten serbest bırakıldı.

"Tehdit ve hakaret görmeden, insanca, birlikte yaşamak istiyoruz"

H. Merkezi: Boğaziçi Üniversitesi İşletme mezunu, ODTÜ Makine Mühendisliği öğrencisi **Nalan Bayar** 29 Ağustos sabahı hayatına son verdi. Cinsel yönelimi nedeniyle dışlanan, ailesi ve çevresi tarafından baskılara maruz kalan Bayar, intihar etmeden önce yaşadıklarını danışmanına anlattı ve Türkiye'de yaşama şansı olmadığını söyleyerek Almanya'ya yerleşmeye çalıştığını belirtti. Nalan'ın o mektubundan alıntılar şu şekilde:

"Mart 2013'te, kız kardeşlerime tüm iyi niyetimle ciddi ilişki yaşadığım kız arkadaşımın bahsettiği, dışlandım ve tam bir linç tehlikesiyle karşılaştım. Ablam Nazan Yardım, Hacettepe'den hali hazır yardımcı doçentlik almış ve AKP hükümeti süresince Sağlık Bakanlığı Müsteşar Danışmanı bir doktor olmasına karşılık gerçek bir homofobiktir. Beni eşcinsel olduğum için defalarca ölümle ve hayatımı bitirmekle tehdit etmiştir. Durumumu öğretmen olan diğer kız kardeşime de anlatmıştı, o ve eşi tarafından da tehdit edildim, dışlandım, sapık ve ruh hastası birisi olduğuma dair hakaretler işittim. Zaman içerisinde kaygı bozukluğu ve psikolojik depresyon yaşadım, intihar düşünceleriyle boğuştum. (...) Tedavim devam ederken ablamdan eşcinsel olduğumu öğrenen erkek kardeşim Savaş Bayar tarafından Temmuz 2014'te darp edildim. Hacettepe Hastanesi acilde tedavi edildim (bu konuda raporum mevcuttur). Ölüm noktasına getirildiğim erkek kardeşim hakkında savcılığa suç duyurusunda bulunmak istedim ancak davacı olduğum takdirde avukat olan kardeşimin avukatlık diplomasının iptal edilebileceği söylendi ve babamın da beni bu nedenle evlatlıktan reddedeceğini söylemesi üzerine şikayetten istemeyerek vazgeçtim. Ancak can em-

niyetim için elimdeki mevcut maddi birikimlerimi Almanya'ya üniversite aracılığı ile tekrar gelmeye karar verdim.

8 Mart 2015'te şartlı kabul aldığım TU Braunschweig Makine Mühendisliği'ne geldim ve 4 ay süre ile akademik Almanca derslerine devam ettim. DSH-2 (C1) sertifikasını aldığım da diğer Alman üniversitelere başvurdum. 5 üniversiteden kabul aldım. Kleve / Düsseldorf'ta bulunan Rhein Waal University of Applied Science – Makine Mühendisliği'ne kayıt olmaya karar verdim ve Eylül 2015'te kayıt yaptırıldı. İki dönemdir burada okumaktayım. Ders ortalamam 2.0. Derslerden büyük keyif alarak okuyorum. Okulu bitirmek en büyük dileğim.

Maddi birikimlerim beni 2015 Aralık sonuna kadar taşıyabildi. Sonrasında ödeyecek hiçbir gelire sahip değilim. Yaştan ötürü burs da bulamadım.

Bunun yanında kız arkadaşım, Ankara'da kızlarıyla ikamet etmekte. (...) Yakın bir zamanda kızlarının aramızdaki ilişkiyi özel maillerimizi okuyup öğrenmeleriyle birlikte onun da Türkiye'deki durumu riske girdi. Büyük kızı kendi öz annesini dövmekle tehdit etmiş ve darp etmiş birisi. Can güvenliği ve ruh sağlığı açısından onun da yanıma gelmesini istiyorum. Türkiye toplumunda, bize şu yaşadığımız ana dek ya gizlenmemiz, eşcinselliğimiz ile ilgili ya sürekli yalan söylememiz ya da eziyet çekmemiz gerektiği öğretildi. Kız arkadaşım, hayat eşim ile birlikte, artık tehdit ve hakaret görmeyeceğimiz, insanca birlikte yaşayabileceğimiz; LGBTİ bireylerini diğer insanlarla eşit kabul eden, demokratik hak ve düzen anlayışında olan Almanya Devleti'ne ikimiz birlikte sığınmak istiyoruz. Türkiye'de hayati tehlikemiz olduğundan orada yaşama şansımız görünmemektedir."

Trans kadından Avcılar Belediyesi önünde iş talepli eylem

İstanbul: 2 Eylül günü Avcılar Belediyesi önünde, elinde "Trans cinayetlerini durdurun" yazılı döviz taşıyarak oturma eylemi gerçekleştiren bir trans kadın, "Aş istedim, iş istedim, beni öldürseniz de gitmeyeceğim" dedi.

Trans kadın, CHP'li Belediye Başkanı **Handan Toprak**'a seslenerek belediye bünyesinde "insanca çalışmak istediğini" belirtti. Translara dönük nefret suçlarına, cinayetlerine de değinen kadın, "Yakılarak ölmek istemiyoruz" dedi. Belediyenin güvenlik görevlileri tarafından içeri alınan kadın ile yapılan görüşmenin nasıl geçtiğine dair bilgiye ulaşılamazken, görüşmenin sürdüğü sırada belediye önüne polis ekipleri geldi ancak herhangi bir gözaltı gerçekleşmedi.

Kadın tutsağa ring aracında cinsel saldırı

H. Merkezi: Malatya E Tipi Hapishane'de **Ayşenur Aslan** isimli siyasi tutsağın, hastaneye götürülmek için bindirildiği ring aracında bir askerin cinsel saldırı girişimine maruz kaldığı öğrenildi. Aynı hapishanede kalan ve birkaç gün önce tahliye olan arkadaşının verdiği bilgiye göre; 22 Ağustos Pazartesi günü hastaneye götürülmek için ring aracına bindirilen Ayşenur'un konulduğu hücrenin kapısı bir asker tarafından zorlanmaya başladı.

Saldırgan "Ben buna tecavüz edeceğim" diye bağırmağa başladı. Uzun süre kapıyı zorlayan asker, araçta bulunan diğer askerlerce engellendi. Saldırımı doktor ve ring aracındaki rütbeli askere anlatan tutsağa ise "Bizim askerimiz öyle bir şey yapmaz" cevabı verildi. Ayşenur, saldırgan hakkında savcılığa suç duyurusunda bulundu.

"Ben kendi toprağımı niye tekrar onlara vereyim?"

Gever'de yeniden inşa çalışmaları sırasında tanıştığımız **Feleknaz İliş** "Bu savaş dursun, barış istiyoruz. Yani ev mi gitmiş, eşya mı gitmiş, önemli değil. Ama bir sürü gençlerimiz öldü, onun için yanıyoruz. Bu eşyalar da onlara kurban olsun o önemli değil" diyor. "Tek sorunumuz" diyor Feleknaz, "Evimizin yıkım kararı kesinleşti. Biz memleketimizden gitmek ve Van'a yerleşmek sorunda kaldık".

Yakılan ve moloz yığınının çevrilen evlerinden kalan tek yadigarlarını, Kuran yazılarını, kısa süreliğine geldikleri evlerinin yanına kurdukları barakaya asmışlar. Konu devletin TOKİ planına geliyor ve "Biz istemiyoruz TOKİ, kabul etmiyoruz kesinlikle. Ben kendi toprağımı niye tekrar onlara vereyim? Erdoğan niye istiyor bunu? Benim toprağım olsun aha bir çadırım olsun daha güzeldir yani. Hem benim evimi arsamı alıyorlar hem de sonra o parayı ödeyin diyorlar" diyen Feleknaz, yakılıp yıkılan evlerini tekrar inşa etmek istediklerini belirtiyor ve ekliyor: "Yıkım kararı verildi, fakat biz evimizden vazgeçmek istemiyoruz."

(Gever'den bir YDK'lı)

Cerablus işgalinde DAİŞ bahane hedef Kürtler

TC'nin 24 Ağustos günü "Fırat Kalkanı" adını verdiği bir operasyonla Suriye topraklarını işgali gündemdeki yerini korumaya devam ediyor. Bazı muhalif, ilerici, demokrat ve yurtsever yayın organı ve TV'ler dışında söz birliği eden neredeyse tüm egemen sınıf basını operasyonun büyük bir başarı ile sürdüğünü duyuruyor.

TC'nin Cerablus'a yönelik söz konusu operasyonla uzun süredir büyük bir iştahla hazırladığı planlarını yaşama geçirmeye başladığına inandığı anlaşılıyor. Şimdiye kadar durumun esas olarak TC'nin istediği yönde geliştiği de söylenebilir. TC, kısa sürede bir oldu-bitti ile Cerablus'u "ele geçirerek", Suriye topraklarına DAİŞ'e karşı mücadele adı altında girmiş ve desteklediği, besleyip, büyüttüğü ÖSO çetelerinin arkasını tutarak söz konusu grupların Suriye Demokratik Güçlerinin(SGD) elinde bulunan bölgelere doğru ilerlemesini sağlıyor. Ne var ki gidişatın böyle devam etmeyeceği ve TC'nin Suriye topraklarında ilerlemesi ve bu sırada yaptığı açıklamalarla gerçek niyetini ortaya koydukça işlerin sarpa sarması da çok uzak bir ihtimal gibi durmuyor.

R.T. Erdoğan'ın son olarak 29 Ağustos'taki "Operasyonlar YPG tehdit olmaktan çıkana kadar sürecek" açıklamasıyla, baştan itibaren aslında YPG'yi hedefine koyduğunu açık etmesi TC'nin boyundan büyük işlere kalkışmaya çalıştığını ve son hızla büyük bir karmaşa ve kaosun içine sürüklendiğini gösteriyor.

Hele de uluslararası kamuoyunda DAİŞ'e karşı savaş söylemi ile bir meşruluk sağlama çabası olan TC'nin işgal ettiği bölgelerdeki tutumu dikkat çekici. TC, DAİŞ'in Dîlok'un karşısındaki Cerablus'un batısında El Rai yakınlarına kadar aynı şekilde Kilis'in karşısında El Rai'nin batısında Türkiye sınırlarına birkaç kilometre uzaktan aşağıya doğru El Bab'a kadar uzanan bölgeyi de elinde tutmasına rağmen bu bölgelere dokunmadan YPG ve SGD güçlerinin bulunduğu bölgelere doğru ilerliyor. Geline aşamada YPG/SDG Secur nehri ne çekilmiş durumda.

TC'nin ilerleyişinin devam etmesi durumunda bu bölgede şiddetli çatışmaların yaşanması kaçınılmaz görünüyor. Böyle bir ihtimal TC'nin üzerinde yükseldiği zemini de aynı zamanda yok etmesi anlamına gelecektir. 15 Temmuz darbe girişimini engelleyerek içerde gücünü pekiştiren ve CHP ve MHP ile kurduğu mutabakatla da bu gücü pekiştiren AKP, öyle anlaşılıyor ki bu pozisyonun nimetlerinden son sınıra kadar faydalanmaya çalışacak.

Kürt ulusal sorununda yeni konsept
Suriye'de 2011'den itibaren Rojava Kürtlerinin her kazanımına düşmanca tutum alan ve söz konusu kazanımları gasp etmek, yok etmek için çetelerle her türlü ilişkiyi geliştir-

mekten çekinmeyen TC'nin "Fırat Kalkanı" operasyonunun gerçek niyeti de YPG/PYD'nin bölgede giderek büyüyen etkisini sınırlandırmak, kontrol altında tutmak ve yok etmek. Zaten Erdoğan da bu gerçeği özellikle de iç kamuoyunda açıklamaktan çekinmiyor. TC/AKP'nin 15 Temmuzla birlikte arkasına aldığı rüzgâr ve kitle desteği ile içeride ve dışarıda Kürt sorununda yeni bir konsepti yaşama geçirmeye çalışacağı anlaşılıyor. Dışarıda Suriye topraklarını işgal ederek Rojava kantonlarının birleşmesine mani olmak adına doğrudan askerini ileri süren TC, içeride de Abdullah Öcalan üzerindeki tecridi derinleştirmeyi; özgür basın üzerindeki baskılar, yoğun gözaltı ve tutuklamalar ve buna paralel belediyelere kayyum atanması vb. saldırıların dozajını OHAL altında yükseltmeyi planlıyor.

Bu açıdan TC'nin Suriye topraklarına yönelik işgal hamlesini, Kürt sorununu merkezi alan bütünlüklü bir saldırı planının ayaklarından biri olarak görmek yanlış olmaz.

Planların özellikle Suriye ayağında TC'nin hesaplarının tutması ise zor gözüküyor.

Zira daha işgalin üzerinden birkaç gün geçmeden TC'nin yaptığı açıklamaları ve tutumu karşısında ABD emperyalizminden gelen demeçler, söz konusu harekattan her gücün farklı beklentiler içinde olduğunu gösteriyor. ABD emperyalizminin bölgede giderek gelişen PYD/YPG etkisini sınırlandırmak ve kazanımlarını törpülemek aynı zamanda bir denge kurmak amacıyla TC'nin operasyonuna üstü örtülü bir şekilde evet dediği ya da sessiz kaldığını paranteze almadan geçmeyeelim. Bu denge kurma politikasında TC'nin ise sınırlarını zorladığı anlaşılıyor.

Sözgelimi TC'nin doğrudan SGD güçleriyle bir çatışması, ABD'nin denge yaklaşımı ve SGD ile ilişkilerinde olumsuz sonuçlar ortaya çıkaracaktır. Pentagon Sözcüsü **Peter Cook**'un "Türk silahlı kuvvetleri, bazı muhalif gruplar ile Suriye Demokratik Güçleri arasındaki çatışmaları izliyoruz. Şunu açıkça ifade edebilirim ki bu çatışmaları kabul edilemez

buluyoruz." sözleri bu kaygının bir yansıması olarak okunabilir. ABD Savunma Bakanı **Ashton Carter**'in, "Türkiye'den IŞİD'le savaşa odaklanmasını ve SDG'yle sıcak bir temasa girmemesini istedik" demeçleri de bu rahatsızlığın bir başka dile gelişi. Diğer yandan ABD'de ilk günlerde değişik ağızlardan, TC'nin Cerablus işgaline yönelik farklı açıklamaları da bu konuda içerde tartışmaların yaşandığını da gösteriyor.

TC YPG'nin ilerleyişini engellemeye çalışıyor

TC anlaşılan o ki ilerleyebildiği oranda Suriye'de derinlere doğru gitmek niyetinde. TC'nin tampon bölge planı da bunun üzerine oturuyor. Ancak ele geçirilecek bölgenin ÖSO güçleri tarafından tutulması zor bir ihtimal. Bunun sağlanması için TC'nin burada kalıcı olması gerekiyor. Böyle bir durum işgalin sürekliliği anlamına gelecek ve TC'nin başını daha fazla ağrıttacaktır. TC bir yandan Suriye ordusunun diğer yandan YPG'nin ilerleyişi ile ikmal yolları kesilen ve ciddi anlamda sıkışan çetelere nefes aldirmayı ve cephe gerisini tutmayı amaçlamakta, esas olarak da Cerablus'un güvenliğini ilk elden kendisi olarak YPG'nin ilerleyişini ÖSO ve DAİŞ eliyle kesmeyi hedeflemektedir.

Bu denklem içinde YPG'nin tutumu da önemli bir yerde duruyor. Şu ana kadar YPG'nin Cerablus Askeri Meclisi'nin işgale karşı verdiği direnişi örgütlediği, devamında Secur nehrine çekildiği, mevcut kazanımları korumaya odaklandığı anlaşılıyor. Ne var ki TC'nin Rojava kantonlarına yönelik saldırısının devam etmesi durumunda buna uzun süre sessiz kalmayacağı da bir gerçek. KCK yönetiminden de buna ilişkin çok sayıda uyarı yapılıyor. Yurtsever hareket, Kürtler açısından tarihi önemdeki söz konusu kazanımları korumakta kararlı. Kürt sorununda bugün "sınırın" diğer yakasında yaşanan gerilimin kısa sürede "içerdeki" ile birleşerek daha büyük bir çatışma sürecine evrilmesi uzak ihtimal değil!

Tasfiyeci rüzgara karşı yürümek zorunluluktur

15 Temmuz'un üzerinden 1,5 ay geçti. Darbe girişiminin nedenleri ve sonuçları üzerine sol/sosyalist basında epeyce analiz çıktı. Cunta darbesinin girişim boyutunda kalmasının, AKP darbesini getirdiği konusunda bütün muhalif kesimler hızlıca ortaklaştı. Biz bu yazımızda MLM'nin Türkiye'deki politik özgülleşmesinin adı olan Kaypakaya yoldaştan hareketle geçen 1,5 aylık sürede kendini sol/sosyalist olarak tanımlayanların politika pratiğine bakmaya çalışacağız.

Darbe sonrasında sol cenahta oluşan duruma baktığımızda belli başlı üç politik çizginin oluştuğunu görebiliriz. **Birincisi**; CHP'nin kuyrukçuluğunu yapanlar, **ikincisi**; **"faşizme darbelere ve OHAL'e karşı güçlerimizi birleştiriyoruz"** sloganıyla sarı sendikaların önderliğinde "demokratik güç birliği" oluşturanlar, **üçüncüsü** ise devrimci tavrın gerekliliğini ortaya koysalar da gerekli düzeyde örgütsel hazırlıklar olmadığı için bunu yapamayanlar. Bu üç kategorinin arasındaki geçişkenlik de bize TDH'nin son yıllardaki durumunu vermektedir.

Birinci gruptakiler, CHP'nin Taksim mitingine katılanlardır. Emek ve Demokrasi Koordinasyonu, İstanbul Tabip Odası, Halkevleri, BHH, EMEP, AKA-DER, Kaldıraç, TÖP-G, EHP, Öğrenci Kolektifleri sayılabilir. Bu grup, faşist devletin ideolojik çekirdeğini oluşturan, kurulduğu günden bu yana komprador burjuvazinin has temsilcilerinden CHP'den ezilenler lehine kararlı bir demokratik tutum bekliyor. Bunların CHP ile ortaklaşmaları ve esas aldıkları nokta hangi sınıfın temsilci olduğu değil, modernist ve laik görünümüdür. Bununla bağlantılı olarak geliştirdiği AKP karşıtlığıdır. Ayrıca bu sol cenah, CHP'nin Kürt karşıtı şovenist politikalarını görmezlikten gelmekte, en iyi ihtimalle eleştirilerek düzeltilecek bir mesele olarak görmektedir. Tarihi ve güncel politikalarıyla, devlet partisi durumu ortadayken CHP'den "demokrasi gücü" diye bahsetmek veya eleştirilerle doğru yolu bulacağını sanmak en hafif deyimleriyle aymazlıktır. Politik olarak da açık bir reformizm ve revizyonizmdir. CHP'den demokratiklik beklentisini daha "uyanık" tarzda onun kitle tabanını kazanma olarak açıklayanlar mevcuttur. Öncesinde gazetemizde çıkan çeşitli yazılarımızda değindiğimiz gibi maksat gerçekten buysa, bunun yolu faşist CHP ile işbirliğini geliştirmek değil, CHP'yi güçlü bir şekilde teşhir etmek ve mücadelemizin hedeflerinden biri haline getirmektir.

Kaypakaya yoldaşın açıklamaları bu konuda iyi bir yol göstericidir. Kendisi TKP'nin önce CHP sonrasında da DP ve MP kliklerinin peşinde sürüklenmesini mahkum etmiş ve şu belirlemeleri yapmıştır: *"Bir komünist hareket için elbette iki gerici klikten birini tercih etmek söz konusu olmaz. Komünist hareket ikisini de düşman olarak görür, ikisini de devirmek için mücadele eder; ama bunlar arasındaki mücadeleye de gözlerini yummaz; bu boşuşmadan kendi hesabına azami derecede fayda sağlamak için bunların birbirine göre durumunu iyi tespit eder, en gerici olanı tecrit eder, ilk ve en şiddetli saldırı-*

rını ona yöneltir, bu arada diğer gerici kliğin mahiyetini teşhir etmekten, onunla kendi arasında ki düşmanlık çizgisini sıkı sıkıya muhafaza etmekten de geri kalmaz." (İ. Kaypakaya, **Bütün Eserler**, s. 369, **Umut Yayıncılık**) (abç)

Kaypakaya'nın sunduğu bu perspektiften hareketle AKP'nin iktidar konumu ve tüm baskı aygıtlarına hakim olması, "en gerici" olmasını getirmektedir. AKP kliği, cemaatin mal ve mülküne el koyarak, devlette onlardan boşalan yerleri kendi kadrolarıyla doldurarak "hayırlı olay"dan sonuna kadar yararlanmaya çalışmaktadır. MHP, tamamen AKP'ye yedeklenmiş durumdadır. CHP'nin durumunuysa yukarıda açıkladık. Fakat CHP, iktidarı kaybettiği 1950'li yıllardan itibaren, tabanını korumak kadar kendisine manevra alanı kalmasını sağlayacak şekilde, reformist küçük-orta burjuvazisinin taleplerini de sahiplenir görünmektedir. Bu nedendir ki, reformist küçük burjuva partilerinin, emek ve meslek örgütleri tarafından "ilerici", "demokrat" sayılabilmektedir.

"Burjuvazinin demokrasi aşkına güvenmek..."

Bu süreçte öne çıkan **ikinci grup**, **"faşizme, darbelere ve OHAL'e karşı güçlerimizi birleştiriyoruz"** şiarıyla emek ve meslek örgütlerinin öncülüğünde birleşen çeşitli siyasi parti ve çevrelerin oluşturduğu **"Emek ve Demokrasi için Güç Birliği"** oluşumudur. DİSK, KESK, TMMOB, TTB, DBP, DP, EMEP, EHP, ESP, HDP, SEP, SYKP, YSGP, HDK, Haziran Hareketi, Halkevleri, İHD, PSAKD, Hacı Bektaş Veli Vakfı, Demokratik Alevi Dernekleri, Alevi Bektaş Federasyonu bu güç birliğinin açılan bileşenleridir. Bu güç birliğinde göze çarpan ilk özellik, birinci grubun hemen hemen tamamının burada da yer almasıdır. İşin önemli yanı şudur ki, birinci grup CHP'den umudunu keserek buraya gelmiyor. "CHP'nin daha berrak bir tavır" alabilmesinin sağlanması için bu "sol hat" önemsenmektedir. Reformizmin alışık olduğumuz "ileri çekme" siyasetinin tezahürüdür bu! Ayrıca emek ve meslek örgütlerinin çağrısıyla oluşturulması, en baştan itibaren sınırlayıcı bir olgudur. Günümüzde ihtiyaç olan, ihtiyacı karşılayan bu tarz bir güç birliği değildir.

Emek ve meslek örgütlerinin sarı, bürokratik sendika gerçekliği orta yerde dururken yani ekonomik mücadeleyi dahi veremezken, faşizme karşı mücadelede hangi adımı atmaları beklenmektedir? Sendikaların bu gerçekliğine, CHP'yi demokratik cepheye görenlerin buradaki varlığını eklersek ortaya en başından itibaren uzlaşmacı ve dolayısıyla mücadeleyi büyütmede işlevsiz bir "güç birliği" ortaya çıkar. **Süreci karşılamakta uzak bu birliğin içerisinde yer almak propaganda anlamında bir anlam taşıs ve sınırlı, çeşitli pratiklere imza atsa da darbe ve OHAL'e karşı direnişin bu birlikteliğe indirgenmesi son derece yanlış bir ideolojik-politik duruştur.**

Elbette ki güç birliğinin bu niteliğiyle, en önemli seçeneklerden biri olarak gündeme gelmesi tesadüf bir şey değildir. *"Bunlar bir sınıf iç-*

güdüsünün, bir sınıf tavrının şartları elverişli görünür görmez kendini ortaya koymasadır... Legalizmin ve burjuvazinin demokrasi aşkına güvenmenin bir ifadesidir." (age:189)

Politik kriz had safhadayken, faşizm en koyu haliyle uygulanırken, HDP'nin yok sayılması devletin kendini en yalın haliyle ortaya koymasıkken; demokratik güç birliğinin tek ve esas adres olarak gösterilebilmesi yapılabilecek en büyük politik yanlışlardandır. Aslında bunun bir nedeni olarak, OHAL döneminin kısa süreceği, görece daha demokratik bir ortama geçişin yakın zamanda olacağı beklentisini de gösterebiliriz. Fakat Ortadoğu'daki gelişmeler, Kürt sorunu ve ekonomik darboğaz kısmi bir "rahatlamayı" bile mümkün kılmamaktadır.

Doğru politik hattı oluşturmak zorunludur!

Son olarak içinde **Partizan**'ın da yer aldığı devrimci kesimler vardır. Bu kesimler sürecin reformist/legalist yollarla karşılanamayacağını vurgulasalar da, sürece önderlik edecek ideolojik/politik/örgütsel pratiği gösteremeyenlerdir. Yıllardır etkisini sürdüren tasfiyeci/reformist rüzgardan ideolojik olarak korunmaya çalışırken; politik ve örgütsel ayakların ihmal edilmesiyle sürece zayıf bir şekilde girilmiştir. Ancak elbette ki bu durum ne elimizi kolumuzu bağlamamız için ne de bundan dolayı reformizme/legalizme kayılması için bir sebeptir. Bu sürecin alt edilebilmesinin yolu her zamanki gibi ilk adımda gerçeklerin devrimciliğini kabul etmektir.

İlk olarak; olmayan örgütlenmelere barikat başı çağrısı yapma, kitlelere silah başı çağrısı yapıp da kendisi tek bir kurşun bile sıkamayan devrimciler ya da kendi gerçeğinden kopuk ordusuz komutan olma tutumuna kesinlikle yaklaşmama, uzak durma ve bu durumun baş gösterdiği durumlarda bunu reddetme cesaretini ortaya serme zorunluluğumuz mevcuttur. Kolektifimizin tarihi bize birçok deneyim sunmaktadır, başta Kaypakaya yoldaş! Bu deneyimleri sonuna kadar kullanmanın zamanıdır. İlegal çalışmanın esas olduğu ilkesi bu dönemde her zamankinden daha fazla geçerlidir. "Her türlü politikanın olmazsa olmazı silahlı kuvvettir." (Althusser) Bu gerçeğin bilincinde olarak örgütlenmeler oluşturulmalıdır. Son yıllarda artan profesyonel devrimcilikten kaçınma olgusu; yürütülen faaliyetin içeriğiyle ilgilidir. Bunu aşmak, faaliyetin devrimcileşmesi oranında mümkün olacaktır.

Bu süreç demokratik birliklerin değil, önceki yıllarda görüldüğü gibi devrimci platformların öne çıkarılması gereken bir süreçtir. Ayrıca halkın kendini savunması ekseninde ele alışların zorunluluğu Antep'teki saldırıyla bir kez daha kendisini göstermiştir. Komünist devrimciler buna öncülük etmelidir, buldukları her yerde güvenlik konusunda mahalle halkıyla birlikte önlem almalıdırlar. Sınıf mücadelesine ancak, net bir ideolojik duruşla, doğru politik perspektifle sağlam örgütlenmeyle müdahil olunabilir. O halde "sarıl güne, sarıl saate"...

Bolivya'da maden işçileri çıkar çatışmasında katlediliyor

Bolivya'da madencilik sektöründeki yasal düzenlemelere karşı greve giden kooperatiflere ve işçilere polis saldırarak 2 işçiyi öldürdü. Grev yapan işçilerin yanına giden İçişleri Bakanı Yardımcısı Rodolfo Illanes ise işçiler tarafından öldürüldü. Başkent La Paz'a 160 kilometre mesafedeki Panduro'da grev yapan işçilerle görüşmeye giden Bakan Yardımcısı önce kaçırıldı. Illanes, madenciler tarafından alıkonulduktan sonra bir radyoya yaptığı açıklamada, serbest bırakılmasının koşulunun, hükümetin, yeni yasal düzenleme için madencilerle müzakereleri sürdürmesi olduğunu belirtmişti.

Eylemleri düzenleyen **Maden Kooperatifleri Ulusal Federasyonu** (FENCOMIN) geçmiş dönemde ülkenin sözde "solcu" lideri Eva Morales'in önemli destekçilerindendi.

Maden Kooperatifleri orta burjuvaziyi temsil ediyor

Bolivya'daki maden kooperatifleri aslında Evo Morales ve partisi Sosyalizm Hareketinin (MAS) zamanında güçlenmiş işletmeler ve siyasi olarak da Morales'in müttefikleri ve oy tabanı olarak tanınıyorlar. Bolivya'da madencilik yüzde 70 kadarı özel şirketlerin elinde, çok küçük bir kısmını da devlet işletiyor.

Kooperatif madenlerinde çalıştırılan işçiler "**gönüllü çalışanlar**" olarak adlandırılıyor. Sözleşmeleri yok, güvenceleri yok, bir bölümü ço-

cuk işçi ve bu çalışanların sadece yüzde 16'sına sigorta yapılmış durumda.

Maden Kooperatifleri'nin talepleri arasında kooperatiflere düşük özel elektrik tarifesi uygulanması, çok uluslu maden şirketleriyle ortaklık kurmalarının önündeki engellerin kaldırılması, kendilerinin seçeceği ve kooperatiflere özel bir bakan yardımcısının atanması ve çevre koruma yasalarından muaf tutulmak. Bu arada maden kooperatiflerinin özel şirketlerle çok sayıda anlaşması bulunuyor. Ancak bu konuda daha fazla imkan istiyorlar.

Kooperatifler, maden işçilerini kalkan olarak kullanıyorlar

Sosyolog **Esteban Ticona** maden kooperatiflerini şöyle nitelendiriyor: "*Ülkeyi kandırıyorlar, Kooperatifçiler emekçi kılığına girmiş iş adamlarıdır, devletten oldukça çok ayrıcalık görüyorlar, şimdi daha fazlasını istiyorlar.*"

Bolivya Komünist Partisi'nin 26 Ağustos tarihli bildirisi de oldukça sert eleştiriler içeriyor. Açıklamada "maden kooperatifi

elitleri"nin, neoliberal model tarafından yaratıldığını ve bugünkü neoliberal hükümetin sosyal tabanını oluşturdukları belirtilerek, orta ölçekli şirket çıkarlarını savundukları; çok uluslu maden şirketlerinin, eski burjuva devletin yeniden örgütlenmiş hali olan mevcut hükümetin müttefikleri oldukları ifade ediliyor.

"*Bu elitler ücretli maden işçilerini canlı kalkan olarak kullanıyorlar, onlara kendi haklarına karşı eylem yaptırıyorlar ve devletin polis güçleriyle çatışmaya zorluyorlar, bunu sömürülen sınıfın ve Bolivya halkının çıkarlarına karşı olarak yaptırıyorlar*" denilen açıklamada, "*Ölenler ücretli işçilerdir, çok uluslu şirketlerin müttefikleri olan bu orta sınıf madenci elitleri asla değildir*" vurgusu da yapılıyor. Açıklama, Bolivya işçi sendikalarına maden işçilerinin haklarını savunma çağrısıyla son buluyor.

Görüldüğü gibi Bolivya'da orta sınıfı temsil eden Maden Kooperatifçileri kendi çıkarları doğrultusunda işçileri kullanarak, onlar üzerinden kendi kazançlarını ve ayrıcalıklarını genişletmeyi hedefliyorlar.

Almanya'da metal işçilerinden miting

Almanya: IG-Metal Sendikası'nın çağrısıyla Almanya'nın en güçlü demir çelik şirketlerinden olan **ThyssenKrupp** işçileri, Duisburg'da, 31 Ağustos'ta iş durdurup uyarı mitingine gerçekleştirdi. 9 bin işçinin katıldığı mitingde diğer metal şirketlerinden işçiler de destek verdiler. Ayrıca aynı gün ThyssenKrupp'un başka şehirlerdeki fabrikalarından da iş durdurularak uyarı grevine gidildi. Birçok işçi kendi içlerinde yaptıkları konuşmalarda, demir çelik şirketlerinin Ruhr havzasının geleceği olduğu ve bu geleceğin ellerinde alınmasına izin vermeyeceklerini sık sık vurguladılar.

İşçiler, ThyssenKrupp yönetim kurulu başkanının kısa süre önce, 4-5 bin işçinin direkt etkileneceği ve Bochum, Finnenstrop başta olmak üzere birkaç şehirdeki fabrikaların kapatma ihtimali olduğuna ilişkin yaptığı açıklamaya tavır gösteriyorlar. Geçen yıl IG-Metal Sendikası'yla şirket yönetiminin yaptığı anlaşma gereği 2020 yılına kadar hiçbir alanın kapatılmayacak, işçilere çıkış verilemeyecekti. Buna karşılık da her işçinin en az ayda 300 Euro civarında etkileneceği bir tasarruf paketi imzalanmıştı. Buna rağmen birçok işçinin etkileneceği bir kapatma politikası şirket yönetimi tarafından güdülmektedir.

Güney Afrika Pretoria Kız Okulu'nda ırkçılık karşıtı eylem

H. Merkezi: Güney Afrika'da bulunan Pretoria Kız Okulu'nda öğrencileri ırkçılığa ve dayatmalara karşı ses çıkarıyor.

Pretoria Kız Okulu öğrencileri okul idaresinin kendilerini saçlarını kimyasal madde kullanarak düzleştirmeye zorladığını ve "dağınık" durduğu gerekçesiyle afro stili saçları engellemeye çalıştığını ifade ediyorlar. Okuldaki siyahi öğrencilerin, okulda

birbirleriyle ana dillerinde konuşmalarına da izin verilmiyor.

Hafta sonu boyunca okulun bu tutumunu protesto eden öğrenciler afro saç stilleri ile okul önünde protesto gösterileri yaptılar. İnternette başlatılan "Pretoria Kız Okulu'nda ırkçılığa son" başlıklı bir dilekçe ise 10 bin imzaya ulaştı ve imza sayısı yükseliyor.

Kenya'da köylüler fabrikayı işgal etti

H. Merkezi: Kenya'da yüzlerce köylü düşük ücretleri protesto etmek için Kirinyaga Eyaleti'ndeki **Thumaita Çay Fabrikası**'nı bastı. Köylülerin fabrikayı tahrip etmesi üzerine binlerce şilin değerinde maddi hasar meydana geldi.

Düzenlenen protestolar sırasında köylüler fabrika giriş yolunu keserek, fabrika binasını taş yağmuruna tuttular. Fabrika girişindeki duyuru panosu ve bir motosiklet köylüler tarafından ateşe verildi. İşçiler ayrıca iş-

lenmek üzere fabrikaya çay teslimatı yapacak kamyon sürücülerini durdurmak için fabrika girişlerinde işaret fişeği yaktılar. Giriş noktalarından birinde ele geçirilen bir kamyonunda bulunan çay yaprakları ise imha edildi.

Kendilerine düşük ücret ödenmesinden şikayetçi olan köylüler, fabrika yöneticilerinin istifa etmesini talep ettiler ve hak ettikleri ücretler ödenene kadar protestolara devam edeceklerini belirttiler.

ÖZGÜRLÜĞÜN SINIRI SÖZ DEĞİL, EYLEMDEN GEÇER

Özgürlük zorunluluğun bilince çıkarılması olduğu gibi, yine zorunluluğun bilince çıkarıldığı noktada başlar. Özgürlüğü hayat geçirecek olanlar en başta özgürlük durumundan en uzak olan ezilip sömürülen halk kitleleridir. Roma imparatorluğu ve bin yıllarca süren köleci sistemin çöküp ortadan kalkmasını sağlayan, Paris Komünü, 1917 Rusya'sını ya da 1949 Çin'ini ortaya çıkaran da bu gerçeklikti.

Bugün artık Roma İmparatorluğu da köleci sistemde tarihe karıştı bin yıllar oldu. Tarihin ilerleyen seyriyle sömürünün, köleleştirmenin şekli, sınıflar berraklaşıp netleşse de ezen ezilen sınıflar arasındaki mücadele biçim ve yöntemleri farklılaşıp daha da karmaşıklıştı. **Her farklılık ya da karmaşa büyük ya da küçük bir çelişkiye tekabül ettiğine göre yüzyılın gerçekliği devrimci ve komünistlere çok daha zorlu ve boyutlu görevler yüklemektedir.** Bu görevleri nasıl yerine getirebileceğimize dair hepimizin ortaklaşabileceği pek çok genel doğruyu (ya da yanlış) dile getirebiliriz. Ancak burada önemsenmesi gereken, bu görevlerin bilince ne kadar çıkarıldığı, yerine getirmesi noktasında ortaya konuların pratikteki karşılığıdır.

Pratiğimizin bize işaret ettiği nokta pozitif ise bu aynı zamanda devrimci mücadelenin örgütlenip ilerletilmesinde kilit bir yerde duran komünist partinin ideolojik ve politik olarak sağlıklı bir bünye ve güçlü bir irade sahibi olduğunu gösterir ki, bugün devrimci mücadele ve yaşam her şeyden çok buna ihtiyaç duyuyor. Çünkü çokça da ifade ettiğimiz düşmanlarımızı yenilgiye uğratmak için; saflarımızı düzenli tutmak, uyumlu bir çalışma yürütmek, proleter ideolojiyle donatılmış militan ve kadrolarına sahip olmak, ilkeli dolayısıyla ideolojik ve politik olarak sınıfsal duruşu sağlam olan bir komünist parti olmadan mümkün değildir.

15 Temmuz darbe girişimi sonrası AKP kliğinin saldırıları devleti yeniden yapılandırma hamlesiyle devam etse de, bu durum egemen sınıflar için kendi içinde ciddi açıkları da barındırmaktadır. (Kolluk güçleri özellikle ordu başta olmak üzere devlet kurumları içinde yapılan tasfiye, Kürt ulusal hareketi, devrimci ilerici güçlerle yürüttüğü savaş, artık bir hata olduğunu kendilerinin de dillendirmeye başladıkları bölge siyaseti vb. bunlardan bazıları) İçinde buldukları durumun farkında olan Türk egemen sınıf klikleri devletin bekası adına bir araya gelecek bu süreci anlatmak için var güçleriyle "birlik", "uzlaş" mesajlarıyla aldatıcı bir bahar havası estirmekten geri durmamaktadır. Bu sınıflar halka devrimci ve ilerici güç-

Türk egemen sınıflarının hem dış (halk) hem de iç (birbirleriyle) çelişkilerinin derinliği onları getirdiği nokta artık bir devlet krizine dönüşmüşken bu süreci halk kitlelerinin lehine sonlandırmak şüphesiz süreci doğru okumak, beklemekten ziyade hareket etmek, bunu yaparken de kadro ve militanları doğru konumlandırmak önemli bir yerde durmaktadır.

lere saldırı söz konusu olduğunda birlikte hareket etmekten hiçbir zaman imtina etmeseler de, kendi aralarındaki iktidar dalaşı geçici uzlaşmalarla geri plana itilmiş gibi görülsede, esas gücü elinde bulunduran klik (bugün AKP kliği) kendini güvende hissettiği anda karşısına çıkan ilk fırsatta diğer kliğe yeniden saldıracak ve bugün iktidarın "bu ülke hepimize yeterli" sözü "yarın bu ülke bize ancak yeter"e dönüşecek ve diğer kliği etkisizleştirme hareketine girişecektir.

Bu yanıyla egemen sınıfların bugün çizdikleri tablo elbette bizi şaşkırtmıyor ve önemsenmesi de gerekiyor ancak bundan daha fazla bizi ilgilendiren acil görev ve üstüne kafa yormamız gereken mesele, Türk egemen sınıflarının bu tavrına karşılık bizim yani Türkiye devrimci ve komünist hareketi, ilerici güçleri olarak nasıl bir karşı duruş sergileyip düşmanın saldırılarını boşa çıkarabileceğimize.

Türk egemen sınıflarının hem dış (halk) hem de iç (birbirleriyle) çelişkilerinin derinliği onları getirdiği nokta artık bir devlet krizine dönüşmüşken bu süreci halk kitlelerinin lehine sonlandırmak şüphesiz süreci doğru okumak, beklemekten ziyade hareket etmek, bunu yaparken de kadro ve militanları doğru konumlandırmak önemli bir yerde durmaktadır. Ancak bunu nasıl yaptığımız ya da güçlerimiz doğru konumlandırıp korumaktan ne anladığımız da çok önemlidir. **Maceracı değil ama atılgan ve cesur olmak devrimci mücadelenin ilerletilmesindeki önemli halkalardan biridir.**

Diğer bir halka ise bir an bile olsa aklımızdan çıkarmamız gereken **kitlelerin gücüdür.** Bu yanıyla kitlelere güvenerek yolumuzu bir an olsun onlardan ayırmamak, özetle denizde balık olmak bizi egemen sınıfların saldırılarından koruyacak ve ona etkili vuruşlar yapmamızı sağlayacak en sağlam barınaklarımızdır.

Kadro ve militanlarımızı korumak adı altında geri çekilip izleyici duruma düşmek Türk egemen sınıflarının kendini yeniden tahkim etmesine hizmet eden tasfiyeci bir yaklaşımdan başka bir anlam taşımayacaktır. Bu da bizi hedefimiz olan zincirlerinden arınmış bir dünyaya değil esarete götürür. Özgürlük ise en başta adım atmaktan geçer.

Kavgada Ölümsüzleşenler

Munzur Geçgel: 2 Eylül 1980 tarihinde polisle girdiği çatışmada ölümsüzleşen abisi Ali Geçgel'in cenazesini almak üzere İzmir'e giden Munzur Geçgel gözaltına alınarak 9-10 Eylül 1980'de işkencede katledildi.

Ahmet Şahin: 1965 yılında Elbistan'da doğan Şahin, Ankara'da tıp eğitimi alırken Proletarya Partisi ile tanıştı. Ankara'da Parti'nin gençlik yapılanmasının inşası görevini üstlenen Şahin, Osmaniye'de polis karakolu baskını sırasında yaralı olarak tutsak düştü. Şahin, 8 Eylül 1989'da işkencede katledildi.

Çin'in Suriye yakınlaşması

Avrasya politikası kapsamında ABD'nin Ortadoğu'da ulaşamadığı her amaç Avrasya hayallerini suya düşürüyor. ABD'nin bölgedeki tüm kolonlarının kırılması gerek sermaye gerekse de askeri açıdan yıpranması açık bir şekilde Çin ve Rusya'nın bölgesel politikalarına bağlı olarak ilerliyor.

Suriye'ye ilişkin özellikle son haftalarda bir dizi gelişmeden bahsetmek mümkün. Bir yandan Esad ile yapılan gizli görüşmeler ve ardından başlayan Haseke çatışması diğer taraftan ise TC'nin Cerablus'a girişi ve 6 günlük "kahramanlık" ile bölgeyi DAİŞ'ten "temizlemesi" vb...

2011 yılından bu yana çeşitli evreleri ile süregelen Suriye iç savaşı gelinen aşamada bu gelişmelerle beraber giderek çetrefilli bir sonuca ulaşıyor. Zira Emperyalistlerin öncesinde asimetrik işgal planları ile sürdürdükleri savaş şimdilerde doğrudan aktif katılımı karşımıza çıkmış durumdadır. ABD öncülüğündeki Koalisyon uçaklarının Kobanê'de başlayan müdahalesi artık bölgesel operasyonlara katılmaya evrilmiştir. Rakka operasyonuna ABD'nin katılım göstermesi, İngiltere'nin Halep'te askeri varlığı, Rusya'nın hava saldırıları, Suriye'nin kuzeyinde İran'ın varlığı ve küçük kahramanlık hesapları ile TC'nin Cerablus hamlesi. Burada yeri gelmişken belirtmekte fayda var. TC'nin Cerablus hamlesi boş bir çabanın ürünü. Zira dört bir yanı kuşatılmış olan TC'nin hamaset siyaseti esasta Suriye politikasının kendisine dönmek için korkusundan kaynaklanıyor. TC Cerablus üzerinden yapacağı pazarlıkla kendini kurtarmaya çalışmaktadır.

Tüm bu gelişmeler Rojava'nın kaderini belirleyecek bir yerde dururken Suriye'nin kaderini etkileyecek bir yerde duran bir hamle de Çin'den geldi. Bölgenin yükselen sermayesi olarak Çin'in Suriye hamlesi bölgenin artık paylaşımının başladığına da işaret ediyor.

Çin'in varlığı neyi ifade ediyor?

Amiral Guan Yufei'nin (Çin'in yeni uluslararası askeri işbirliği dairesinin sorumlusu) Suriye ziyareti, tüm bölge ülkeleriyle temas kurma çerçevesi içerisinde gerçekleşmiş dahi olsa, Batı'yı kaygılandırmaya şimdiden yetti. İmzalanmış mutabakata göre, şimdilik, Çin Ordusu sadece Suriyeli sağlıkçı askerlerin eğitimini üstlenmeyi taahhüt etti. Bu arada, herkes bu mutabakatın başka bir şeyi gizlediğini anladı, çünkü zaten dört yıldan beri Suriyeli askeri hekimlerin yarısı Çin'de eğitim görüyordu.

Gerçekte tam olarak neyin kararlaştırıldığını bilmesek de, bu mutabakatın varlığı bir stratejik değişikliğe işaret ediyor. Son dört yıl boyunca, Çin, ABD tarafından bir askeri yardım olarak yorumlanabilecek her türlü işbirliği biçiminden özellikle kaçındı. Dolayısıyla bu savaş süresince sadece silah değil, ama tünel

algılayıcıları gibi çok gerekli sivil malzemeleri dahi tedarik etmeyi reddetti.

Çin'in çok önemli ekonomik yardımından bağımsız olarak, herkes Rusya'nın da aynı şekilde Suriye ile 2012 başında, üç buçuk yıl sonraki askeri yardımın habercisi olan bir mutabakat imzaladığını biliyor. Dolayısıyla Çin'in hedeflerin tartışmak yerinde olacaktır. Bu gelişmeler bahsettiğimiz üzere Çin'in bölgesel stratejisinde bir dizi değişimin olduğunu gösteriyor. ABD'nin Çin Denizi'ne açılma hedefi halen günceldir. Dolayısıyla Avrasya politikası kapsamında ABD'nin Ortadoğu'da ulaşamadığı her amaç Avrasya hayallerini suya düşürüyor. ABD'nin bölgedeki tüm kolonlarının kırılması gerek sermaye gerekse de askeri açıdan yıpranması açık bir şekilde Çin ve Rusya'nın bölgesel politikalarına bağlı olarak ilerliyor. Bu açıdan **Çin'in Rusya'ya dahil olması ve amacını hayata geçirmesi ABD açısından ciddi bir krizi açığa çıkartabilir. Çin'in Suriye'deki varlığını geliştirmesi NATO'nun Çin'i ve Rusya'yı çevreleme stratejisinin bir yanının boşa çıkması anlamına geliyor.**

Bu sorunun çözümü muhtemelen ABD'nin Çin Denizi'nde konuşlanma hızına ve Washington'un bölgedeki müttefiklerinin kıskırtmalarına bağlı olacaktır.

Çin'in Suriye'ye tarihsel ilgisi

Çin'in Suriye'ye ilişkin alakası Antik dönem ve Ortaçağ'a kadar uzanmaktadır. Zira İpek Yolu Orta Asya'yı aştıktan sonra Sur ve Antakya'da ikiye ayrılmadan önce Palmira ve Şam'dan geçiyordu. Emevi Camii'nin mozaiklerinde göze çarpan tapınak dışında bu eski ticari işbirliğinden bugüne çok az şey kalmış görünüyor. Çin, bu yolun restorasyonu (ve Sibiryadan ve Avrupa'dan geçen ikinci bir ticaret yolunun oluşturulması) konusunu sürekli dile getirmektedir. Öte yandan Suriye'de Çin'i ilgilendiren en önemli alan Rakka'da bulunan **Uygur Mahallesi**dir. Kendi iç politikasını etkileyecek derece bir yere sahip bu mahalle DAİŞ'in önemli bir mevzisi ve aynı zamanda Çin'de Uygur Özerk Bölgesi'nde DAİŞ'e destek veren İslam Partisi'nin askeri mevzileri bulunuyor.

İslam Partisi eski Suriye Baş Müftüsü Ahmet Kuftaru'nun lideri olduğu bir sufi cemaati olan Nakşibendi Tarikatına bağlıdır. Bu tarikatın bazı kolları, Anglosakson gizli servisleri CIA ve MI6'in etkisiyle 1961 yılında Müslüman Kardeşler'le yakınlaşmış, 1962 yılında Suudi Arabistan girişimiyle oluşturulan Dün-

Erdoğan itiraf etti; Almanya'ya ismarlama davalar sürüyor

Almanya: Almanya'nın Celle kentinde davası görülen ve PKK'nin Oldenburg ve Hamburg yöneticisi olduğu iddiasıyla yargılanan **Mustafa Çelik**'in davası 31 Ağustos tarihinde sonlandırıldı. 129/b paragrafında yer alan "Yurtdışında faal olan yabancı terör örgütünün üyesi ve faaliyetçisi olma" iddiasıyla ve çoğunluğu Türk devletinin verdiği belgeler üzerinden yapılan yargılamanın sonucunda Çelik 2.5 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

2012 yılında, Erdoğan-Merkel görüşmelerinden sonra artan tutuklamalar, takip ve soruşturmanın nedeni Erdoğan'ın Türkiye'deki darbe girişiminden sonra Almanya'daki bir televizyona verdiği demeçte açık bir şekilde ortaya konulmaktadır. Erdoğan verdiği demeçte, "Merkel'e 4 bin kişilik bir liste verdim, fakat sadece 500 kişi hakkında şimdiye kadar işlem yapıldı" diyerek, sürdürülen bu davaların faşist TC'nin ismarlama davaları olduğu kanıtlanmıştır.

Aynı paragraf doğrultusunda 15-18 Nisan 2015 tarihleri arasında; Almanya, İsviçre, Fransa ve Yunanistan'da gerçekleştirilen operasyonla birlikte aralarında 2 ATİK yöneticisinin de bulunduğu 10 devrimci, "TKP/ML üyesi ve yöneticisi olma" iddiasıyla gözaltına alınmıştı. Gözaltına alınanlar bir seneyi aşkın bir süreden sonra 17 Haziran 2016 tarihinde itibaren Münih Yüksek Eyalet Mahkemesinde yargılanmaya başladılar.

Aynı iddiayla yargılanan ve Türkiye'de 27 yıl Diyarbakır cezaevinde yatan **Bedrettin Kavak** ise kısa süre önce 3 yıl hapis cezasına çarptırılmıştı. Şimdiye kadar 13 Kürt siyasetçi gözaltına alınmış ve mahkemeleri sürmektedir. YEK-KOM eski başkanı **Ahmet Çelik** de gözaltına alınan ve şu an Düsseldorf'ta mahkemesi devam edenler arasındadır. Aynı paragraftan, şimdiye kadar 18 kişi de DHKP-C üyesi olma iddiasıyla tutuklanmıştı.

ya İslam Birliği'nin kuruluşuna katılmışlardır. Irak'ta, İzzet İbrahim el-Duri'nin çevresinde örgütlenmiş ve Suriyeli Müslüman Kardeşler'in 1982 yılındaki darbe girişimini desteklemişlerdir. 2014 yılında IŞİD'e 80.000 savaşçı sağlamışlardır. Türkiye'de Nakşibendiler Erdoğan'ın da bir zamanlar dahil olduğu Milli Görüş akımına dahildir. Bu hareket 90'lı yıllarda Rusya'nın Kafkasya bölgesinde olduğu kadar Çin'in Sincan (Uygur Özerk Bölgesi) eyaletinde de İslamcı hareketleri örgütlemişlerdir. Çin, bugün de bu örgütü tasfiye etmeye veya denetimi altına almaya çalışmaktadır.

“Çocuklar 40 senedir savaşın içinde büyüyorlar”

Gever: “Objektifimizle yaşamı yeniden inşa edenlerin yanındayız” şiarıyla gittiğimiz Gever’de inşa çalışmaları devam ediyor. **Rojava Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği**’nin organize ettiği yardım kampanyası ve ayrıca son süreçte meclisten geçen KHK’ler ile ilgili, en başından beri çalışmaların içinde olan **Gever Belediyesi Meclis Üyesi İbrahim Yönden** ile bir röportaj gerçekleştirdik.

- Gever’de “sokağa çıkma yasağı”nın ardından yapılan çalışmalar nelerdir?

- Ramazan ayı boyunca 6 mahallede sıcak yemek dağıtımını yaptık. Daha sonra gıda battaniye yardımları yapıldı. Sıcak yemek durdu ama gıda hala devam ediyor. Tabii şu anda gıda elimizde az olduğu için çok mağdur olan aileler tespit edilip veriliyor. Şu anda 3. aşama olarak az hasar görmüş evler için inşaat malzemesi dağıtılıyor. Az hasar görmüş evleri tespit edip ihtiyacı olan çimento, briket, boya yani elimizde olanları veriyoruz. Şu ana kadar ortalama 300 eve yardım edildi. Hedefimiz ise 2000’dir. Kışa 1 ay kaldı. Kış gelmeden 2000 eve yardım ulaştırmayı hedefliyoruz. Yani insanlarımız çadırlarda kalıyorlar, onları evlere taşımaya hedefliyoruz. Buraya bu yüzden daha çok yardım edilmesini istiyoruz. Durumu müsait olan kişilerin Cizîr’e, Nisebîn’e, Sûr’a, Silopiya’ya, Gever’e yardım etmelerini istiyoruz.

- Peki daha fazla yardım gelecek mi?

Eğer gelmezse şimdiki kadar gelen yardımlar yetecek mi?

- En büyük zararı gören Cumhuriyet ve Güngör mahalleleri çok büyük mahalleler ve buralarda birçok aile var. Yardımlar ancak % 50-60’ını karşılıyor. Şimdi kış yaklaştı. Burada insanlar çadırdaki yaşıyor. İş yok, güç yok; millet şaşmış durumda. Bunun için elbise, gıda, odun, kömür yardımı lazım.

- Buradaki çocuklara psikolojik destek için bir çalışma var mı?

- Bayramda çocukların evlerinde bir sıcak çorba pişsin istiyoruz. Eşitsizlik olmaması adına daha fazla yardım olması iyi olur. Çocukların psikolojileri için onlara tiyatro, palyaço gibi organizasyonlar yapılabilir. Daha önce yapıldı gönüllülerle birlikte. Şimdi bizim belediyenin psikologları var ama yetmiyor. Çocuklarla oyun oynayınca, onlarla ilgilenince çocuklar için daha iyi olur. 40 kûsur senedir bir savaşın içindedirler. Kürdistan’daki çocuklar zaten hep bunun içinde büyüyorlar.

- Devlet Gever’i yakıp/yıktıktan sonra TOKİ ile ölç alma yolunu seçti. Bunun üzerine Gever halkı bu konu hakkında ne düşünüyor?

- Devletin bir politikası var, bu mahallelerin üzerine oynuyor. Neredeyse hiç hasar görmemiş evlere bile yıkım kararı verilmiş. İnsanların çoğu itiraz etti, mahkemelik durumdadılar. Diyorlar ki “TOKİ yapılacak”, buna da Gever halkı karşıdır. Zaten bunu yapmasının sebebi Kürt halkının kültürünü bitirmektir. Burada insanın 1 kat evi, bahçesi varsa orada kendi imkanlarıyla sebze, meyve yetiştiriyor. Kışları geçimini sağlıyor. Eğer TOKİ olursa, bu insanlar 60 metre kare alana hapsedilecek. Bunun için Gever’de 7’den 70’e herkes TOKİ’ye karşıdır. Bu yüzden Gever halkının tepkilerinin ve TOKİ’ye karşı topladıkları imzaların dikkate alınmasını istiyoruz. Kampanya başlatıldı zaten, ama saldırdılar.

Gever halkı, “Devlet bizi rahat bıraksın. Bizim toprağımızı bıraksın. Biz kendi evimizi kendimiz yaparız. Kendi imkânlarımızla el birliğiyle yaparız” diyor. Yeter ki devlet elini çeksin bu halk üzerinden.

Devlet diyor ki “Siz burada ev yapmayacaksınız! Size TOKİ yapacağız.” İnsanların zararlarından çok daha düşük bir fiyatı imza karşılığında mesela 30 bin lira verecek ama TOKİ’yi 100 bin liraya satacak ve halkı kendine borçlandırarak yani.

►► Gülen Cemaati darbe girişimi yaptı. Bu da bize karşı bir darbedir. Halkın seçtiği, 6 milyon oy almış bir partinin belediyelerine kayyum atamak darbedir. Demirtaş’ın dediği gibi madem halk bizi istemiyor, o zaman erken seçime gidelim. ◀◀

- Yayımlanan KHK’lere göre

Gever’in il olması durumu hakkında ne söylemek is tersiniz? Bu durum Gever halkı için ne değiştirir?

- Yani Gever’i il yapsınlar sorun yok ama 81 ildi, 83 il olsun. Şimdi Colemêrg’i ilden düşürünce ne kazanacaklar? Oranın tek geçim kaynağı memuriyettir, burası gibi sınır kapısı da yoktur. Şimdi orası ilçe olunca geçim kaynakları ellerinden gidecek, Colemêrg biter. Gever’i il yapmaktaki amaç da buradaki asker ve polis sayısını artırmaktır. Yani bizim için fark eden bir şey olmuyor. İllerde en çok müteahhitler kazanıyor yani bu rant meselesidir. Bu da devletin bir politikasıdır. Şimdi kayyum meselesine gelirse! Gülen Cemaati darbe girişimi yaptı. Bu da bize karşı bir darbedir. Halkın seçtiği, 6 milyon oy almış bir partinin belediyelerine kayyum atamak darbedir. Eş Başkan Selahattin Demirtaş’ın da dediği gibi madem öyle, halk bizi istemiyor, o zaman erken seçime gidelim hadi. Halk bizi istemiyorsa başka biri gelir zaten buraya.

Halk da buna çok tepkili, kendi iradesine müdahale edilmesini istemiyor. Bu halkın iradesine darbedir. 6 milyon insanı tanıyorum demektir.

Heybende umut varsa zulüm kâr etmez

Onca zulme maruz kalan Geverliler, devletin T. Kürdistanı'nda uygulamaya çalıştığı TOKİ'ye inat, orta ve az hasarlı evlerini Rojava Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'nin Kardeş Aile ve inşaat malzemesi yardımları ile yaşamı yeniden kurmaya çalışıyor.

"Git toprağının buğday yüzüyle tanış. Tınısına kulak ver" demiş şair, ötekileştirilen, toprağı ilhak edilen Kürtler için.

Katliamlar faili meçhuller, köy boşaltmalar derken, göç ettikleri topraklarda baskının, asimilasyonun her türlü süne maruz kalarak yaşam savaşı veren buğday tenli, umut gözlü, direngen Kürde, iki yılı geçkin bir sürede "Sokağa çıkma yasağı" adı altında benzer bir süreç daha yaşatıldı. 1990'lar, 2000'ler derken, 7 Haziran 2015 seçimlerinde AKP iktida-

rina ciddi bir darbe vuran Kürtler ve dostları, bu süreçten sonra devletin her türlü şiddetiyle daha bir karşı karşıya geldi.

Sokağa çıkma yasaklarıyla, şehirler, ilçeler, köyler, dağlar abluka altına alınarak topyekun imha yolunu seçen AKP iktidarı, Sûr, Cizîr, Şirnex, Nisêbîn, Gever başta olmak üzere insan hakları ve onuru adına her şeyi hiçe sayarak bodrumlarda yüzlerce insanı katletti. Bu şehir ve ilçelerde kadın bedeninin teşhir edilmesi başta olmak üzere insanlık dışı birçok uygulamaya da imza attı.

TOKİ'ye inat, yeniden inşa

Buna karşılık devlet şiddetinin her türlü süne maruz kalan Geverliler, sokağa çıkma yasağı

öncesindeki sürecin yeniden inşası için heybelerinde umut biriktiriyor. Yıkılmamış, yanmamış, darbelenmemiş ev, iş yeri bırakmayan kolluk güçleri duvarlara içlerindeki faşizmi resmetmeyi de unutmamış, Farqin, Cizîr ve diğer ilçelerdeki gibi... Onca zulme maruz kalan Geverliler, devletin T. Kürdistanı'nda uygulamaya çalıştığı TOKİ'ye inat, orta ve az hasarlı evlerini Rojava Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'nin Kardeş Aile ve inşaat malzemesi yardımları ile yaşamı yeniden kurmaya çalışıyor. Gever halkı sokağa çıkma yasağının 23.00- 06.00 saatleri arasında kısmi olarak devam ettiği Gever'de, bu yasağa uymamak için gece 23.00'ten sonra da sokağa çıkarak özgürlüklerinin kısıtlanmasını kabul etmemeye çalışıyor. Yemek tüplerinin imzalı kağıt ile alındığı, gübrenin yasak olduğu bir süreçten geçen Geverliler, her şeye rağmen gülümsemeye devam ediyor.

Gidenler unutulmamış

T. Kürdistanı'nda halka bunca zulüm çektirilirken, direnişi harmanlayanlar da ovalarda yoldaşlarına bayraklarını devrederek yazdıkları kahramanlık kilamlarını devrettiler. Son yoldaşına dek Gever'den çıkmaya çalışılırken ölümsüzleşen komutan **İslam Ronî** gibi. Yolculuk, özveri, emek ve inanç yüklü bir komutanın ardından TC, halkı korkutarak baskı altına almak için evlerini yakıp, yıktı. Ardından aylardır süren ve şimdi de akşamdan sabaha dek süren ve sürececek gibi gözükken sokağa çıkma yasaklarına karşı Gever halkı öfke biriktiriyor.

Colemêrg'de Tutsak Partizan'ın ailesine ziyaret

Colemêrg: Partizan okurları olarak tutsak Partizan Fehmi Kahraman'ın Colemêrg'deki ailesini ziyaret ettik. Yeniden inşa sürecine katılımlarımız devam ederken Colemêrg'in Gever (Yüksekova) ilçesindeki inşa sürecine katıldık, buradaki çalışmalarımız sonrası Co-

lemêrg'e geçerek tutsak Partizan Fehmi Kahraman'ın da evinde ailesini ziyaret ettik.

Güncel siyasetin de yoğun tartışıldığı ziyarette, "herkesin üzerine düşen görevi yapması gerektiği" konusunda aileyle sıcak sohbet gerçekleştirildi.

2 Eylül Kuruluş Festivali darbelere, gericiliğe ve diktatörlüğe karşı gerçekleştirildi

İstanbul: 1 Mayıs Mahallesi'nde 14'üncü 2 Eylül Kuruluş Festivali gerçekleştirildi. 3 gün süren ve darbelere, gericiliğe ve diktatörlüğe karşı düzenlenen festival, Deniz Gezmiş Parkı'nda yapıldı. Festivalin ilk günü, Deniz Gezmiş Parkı'nda buluşan örgütleyici kurumlar **Partizan**, DHF, **DHP**, ESP, **HDP**, HDK, **SODAP**, AKA-DER, **EMEP** ve YDG stant kurdu. Festivalle Gezi İsyanı şehidi ailelerinden Mehmet Ayalıtaş ve Ahmet Atakan'ın aileleri de katıldı.

Festivalin ikinci gününde ise "*Son Siyasal Gelişmeler ve Salun Önündeki Görevler*" konulu panel gerçekleştirildi. Panele konuşmacı olarak yazar **Mukaddes Erdoğan Çelik**, Çetin Eren, **Cemal Çoban**, Ersin Çelikel ve **Hakan Gülseven** katıldı. Panelistler, darbe girişimi ve OHAL süreci, devrimcilerin görevleri ve ortak mücadelenin önemi üzerine konuştu. Panel

sonrasında **Grup İsyân Ateşi**, **Grup Munzur** ve **Dodan** sahne aldı. Festivalde "**Şehid namirin**", "**Dersim'de düşene dövüşene bin selam**", "**Yaşasın devrimci dayanışma**", "**Yaşasın Rojava devrimimiz**", "**Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ye hiç birimiz**" sloganları atıldı.

Polis yürüyüşü engelledi

Festival 4 Eylül günü sona ererken son gün Cemevi'nden 30 Ağustos İlkokulu önüne yapılmak istenen yürüyüşe izin verilmedi. Yürüyüşe izin verilmemesi üzerine 30 Ağustos İlkokulu önünde toplanan kitle burada basın açıklaması yaptı. Eylem dolayısıyla okul çevresi TOMA, akrepler ile ablukaya alındı.

1 Mayıs Mahallesi Kuruluş Festivali Tertip Komitesi adına **Halil Aksu** basın açıklaması yaptı. Polisin yürüyüşe izin vermemesini kınayan Aksu, 15 Temmuz darbe girişimi sonrası ilan edilen OHAL ile birlikte artan baskıları dikkat çekti.

Dünya Barış Günü'nde OHAL'e karşı binler alanlardaydı

1 Eylül Dünya Barış Günü'nde birçok alanda barış talebiyle meydanlara çıkıldı. Kimi yerlerde OHAL bahanesiyle eylemler yasaklansa da halk barış talebinden vazgeçmedi.

İstanbul

Emek ve Demokrasi İçin Güç Birliği, 4 Eylül günü Bakırköy Halk Pazarı'nda miting düzenledi. Binlerce kişinin katıldığı mitingde 10 Ekim 2015 tarihinde Ankara'da düzenlenen mitingde yönelik bombalı saldırıda barış isteyenlerin katledildiği vurgulandı, "Onların barış mücadelesini haykırarak için bir araya geldik" denildi.

OHAL kararnamesiyle görevinden ihraç edilen akademisyenler arasında yer alan Doç. Dr. Hakan Koçak Koçak, "Önümüze soruşturma dosyası koyup pişman mısınız diye sordular. Çocuklar ölmesin dediğimiz için mi pişman olacağız. Hayır. Daha fazla şey yapamaktan pişmanız sadece" diye konuştu. Ardından Emek ve Demokrasi İçin Güç Birliği bileşenlerinin temsilcileri kürsüye çıktı, kitleyi selamladı. Direnişte olan Tedi ve Bakırköy Belediyesi işçileri de alanda yerini aldı. Emek ve Demokrasi İçin Güç Birliği adına Türkçe ve Kürtçe yapılan açıklamayı KESK Şubeler Platformu Sözcüsü Fadime Kavak ve Feremez Erkan yaptı. Miting konuşmalarının ardından Bajar konseriyle sona erdi.

Ankara

3 Eylül'de demokrasi güçleri tarafından yapılması planlanan 1 Eylül Dünya Barış Günü mitingi valilik tarafından güvenlik gerekçesi bahane gösterilerek iptal edildi. Mitingin iptal edilmesinin ardından Ankara Emek ve Demokrasi İçin Güç Birliği, Yüksel Caddesi'nde bir araya gelerek yaşağı protesto etti.

Birlik adına açıklama yapan DİSK Ankara Bölge Temsilcisi **Tayfun Görgün**, izin verilen mitinglerin bile son anda iptal edilebildiğini kaydederek, 15 Temmuz sonrası sokağa çıkanlara gösterilen dikkat ve önlemlerin emek ve demokrasi güçlerinin mitinglerinde de gösterilmesi gerektiğini ifade etti. AKP'nin politikalarının çılgınlık aşamasına geldiğini belirten Görgün, bu politikalarından bir an önce vazgeçilmesi gerektiğini vurguladı.

İzmir

Emek ve Demokrasi İçin Güç Birliği, Konak Eski Sümerbank önünde basın açıklaması yaptı. Gündoğdu Meydanı'nda planlanan 1 Eylül Mitingi'nin Valilik tarafından OHAL bahanesiyle engellenmesi protesto edildi. Kurumlar adına basın açıklaması okuyan TMMOB İzmir İKK Sözcüsü **Melih Yalçın**, geçmişten bu yana emekçilerin ve ezilen halkların savaşa karşı barışı savunduğunu, dünyayı yöneten güçlerin ise savaştan, kan dökmekten, barbarlıktan vazgeçmediğini söyledi.

Wan

Emek ve Demokrasi Bileşenleri, Fevziye Teyran Parkı'nda basın açıklaması yaptı. Emek ve Demokrasi bileşenleri adına açıklamayı okuyan İHD Wan Şube Yöneticisi **Özlem Altun**, "Geçmişten bu yana emekçiler ve ezilen halklar savaşa karşı barışı savunurken, dünyayı yöneten güçler hala savaştan, kan dökmekten, barbarlıktan vazgeçmedi" dedi.

Dersim

Emek ve Demokrasi İçin Güç Birliği çağrısıyla kitle, Seyit Rıza Meydanı'nda bir araya geldi. Mitinge HDP Dersim milletvekili **Alican Önlü**'nün yanı sıra HDP, DBP, EMEP, DHF, ESP, Partizan kurumları katılım gösterdi.

Güç Birliği adına söz alan İHD Dersim Şube başkanı **Gürbüz Solmaz**, "Kapitalistler başta Ortadoğu olmak üzere her yeri kan gölüne çevirmiş durumda. Tüm bu yaşananlar karşısında barış talebi için mücadele etmek daha önemli hale gelmiştir" dedi.

Adana

Emek ve Demokrasi İçin Güç Birliği'nin düzenlediği mitingte kitle Uğur Mumcu Meydanı'nda buluştu. Mitingde konuşan HDP Adana Milletvekili **Meral Danış Beştaş**, Suriye politikasının değiştirilmesi ve Öcalan üzerindeki tecridin kaldırılması gerektiğini vurguladı. Beştaş ayrıca, barış talep eden aydınların ve yazarların tutuklanmasına tepki gösterdi.

Mersin

Emek ve Demokrasi İçin Güç Birliği, Özgür Çocuk Parkı'nda buluştu. Birlik adına DİSK Genel-İş Şube Başkanı **Kemal Göksoy** konuştu. Göksoy, "1 Eylül'ün Dünya Barış Günü olarak ilan edilmesi üzerinden tam 77 yıl geçmesine rağmen hala ülkemizde 'kutlu olsun' diyemiyoruz" dedi. "Her yer yanıyor, yüreklerimiz de" diyen Göksoy, barışın iyileştirici gücüne herkesin ihtiyacı olduğunu altını çizdi.

Tutsak Partizan'ın annesi son yolculuğuna uğurlandı

H. Merkezi: Gebze Kadın Kapalı Hapishane'de bulunan tutsak Partizan Fadime Özkan'ın annesi **Nergiz Özkan** son yolculuğuna uğurlandı. Cenazeye katılmayan Özkan, iki gün süren uğraşlar sonucu ailesinin yanına gidebildi. Nergiz Özkan memleketi Tokat'ın Almus ilçesinde son yolculuğuna uğurlandı.

PŞTA, OHAL'i ve hapishaneleri tartıştı

İstanbul: Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri (PŞTA), ilan edilen OHAL'in ardından hapishanelerde siyasi tutsaklara yönelik artan saldırıları ve bu saldırılara karşı neler yapılabileceğini tartıştı.

Açılım Hukuk Bürosu'ndan Aylin Kırıkcı ve Kübra Gündüz'ün katıldığı toplantıda, hapishanelerdeki hak ihlallerine dikkat çekildi. Yapılan konuşmada, tutsaklarla yapılacak olan dayanışmanın öneminden ve bu dayanışmaya ailelerin katılımının gerekliliğinden söz edildi. Ardından devletin getirdiği keyfi uygulamaları ve saldırıları geri püskürtmekte, ailelerin örgütlü bir tutum sergilemesinin çok önemli olduğu vurgulandı.

Avcılar işçileri; “Ölmek var dönmek yok!”

Avcılar Belediyesi'nde maaşlarını alamadıkları ve çalışma koşullarının ağırlığı nedeniyle iş bırakan ve sendikalı olma hakkını kullanan işçilerin 4 aydır devam eden direnişleri, 28 Ağustos'ta 300 işçinin iş bırakma eylemiyle yeni bir soluk kazandı. Belediye yöneticilerinin işçilerle tek tek görüşme isteğini reddeden işçiler, toplu görüşme yapılması durumunda görüşmeyi kabul edeceklerini belirtti.

Partizan ve DDSB Avcılar direnişini selamladı!

Partizan ve DDSB CHP'li Avcılar Belediyesini halka teşhir etti.

Avcılar Belediyesi'nde 300 temizlik işçisi 28 Ağustos'ta iş bırakarak direniş başlatmıştı. İşçilerin direnişini selamlayan Partizan ve DDSB direnişi büyüteceklerini ve Avcılar belediyesi temizlik işçileriyle dayanışma içerisinde olduklarını belirtti.

Avcılar Belediyesi bu kez 30 işçiyi almadı, direniş yeniden başladı

Avcılar Belediyesi'nde maaşlarını alamadıkları için iş bırakma eylemi yapan işçilerden 30'u 30 Ağustos'ta polis ve ÖGB tarafından içeri alınmadı, temizlik işçileri yeniden iş bırakma eylemi başlattı.

Avcılar Belediyesi'nin aylardır maaşlarını ödemediği temizlik işçileri 28 Ağustos Pazar günü akşam vardiyasından itibaren iş bırakmış, bu sebeple belediye, 10 işçiyi işten çıkarmış ama işçilerin kararlı mücadelesi sonucu işçiler yeniden işe başlamış ve anlaşma sağlanmıştı.

Ancak 30 Ağustos'ta sabah saatlerinde işbaşı yapmak için karayolları şantiyesine giden işçilerden 30'u, şantiye girişinde

bekleyen ÖGB ve polis tarafından içeri alınmayarak işbaşı yapılmadı. Bunun üzerine işçiler, bölgeye temizliğe çıkan işçileri geri çağırarak iş bırakma kararı vererek şantiyede direniş, devam etti.

“Dün arkadaşımızın başına gelen bugün bizim başımıza gelebilir”

Avcılar Belediyesi'nde 30 Ağustos'ta işbaşı yapmak üzere belediyeye bağlı Fen İşleri Müdürlüğü'ne girdikleri sırada işten atıldıklarını öğrenen işçilere vardiya arkadaşları destek verdi.

İşten atılmalar hakkında gazetemize açıklamalarda bulunan **Abdülhakim** isimli temizlik işçisi direnişlerini süreceklerini belirterek “Ölmek var, dönmek yok” dedi.

Belediye meclisi üyesi **Ahmet Turanlı** ise Fen İşleri Müdürlüğü'ne gelerek işçilerle görüştü. Turanlı, işçilerin sorununun çözüleceğini söylerken; işçilerden Haydar Kantekin yaşadıklarını gazetemize anlatarak “Lavaboya girişlerimize dahi izin verilmiyor, böyle bir dram yaşıyoruz” dedi.

Emek düşmanı CHP, il binası önünde protesto edildi

CHP'li Avcılar Belediyesi'nden işten atılan ve çalışma arkadaşlarına destek için gelen temizlik işçileri, CHP İstanbul il binası önünde işçi düşmanı CHP'li Avcılar Belediyesi'ni protesto etti.

31 Ağustos günü saat 12.00'de Taksim Tünel tünelde bir araya gelen işçiler ve aralarında Partizan ile DDSB'nin de bulunduğu devrimci, demokrat ve ilerici kurlar yoğun polis ablukasından CHP İstanbul il binasına yürüdü. “Önce insan dediler, işten-aştan ettiler”, “Yaşasın

sınıf dayanışması”, “Sendika hakkımız engellenemez” sloganlarıyla CHP il binası önüne gelen kitle, burada oturma eylemi ve basın açıklaması gerçekleştirdi.

Avcılar Direnişiyile Dayanışma Platformu adına yapılan basın açıklamasında konuşan **Zarife Çamalan**, “Avcılar Belediyesi temizlik işçileri tam 120 gündür sadece sendikalı çalışmayı talep ettikleri için işten atılmalarıyla beraber direniyorlar. İşçiler 120 gündür ev kiralarnı ödeyemiyorlar, tam 120 gündür faturalar borçla kapanıyor” dedi.

Avcılar Direnişiyile Dayanışma Platformu'nun açıklamasının ardından konuşan Belediye İş İstanbul 2 No'lu Şube Başkanı **Erol Özdemir** ise “Parti programı ve siyasi söylemleri ile işçilerden, emekçilerden, ezilenlerden oy isteyen ve alan sosyal demokrat CHP ise bu zulme sessiz kalmıştır. Atılan işçiler geri alınmaya, sendikal örgütlenme özgürlüğüne saygı duyuluncaya kadar mücadelemiz devam edecek” şeklinde konuştu.

Avcılar Belediyesi 60 işçiyi işten çıkardı

Avcılar işçilerine destek için 28 Ağustos akşam vardiyasından itibaren iş bırakan ve sorunlar günlerce çözüme ulaşmayınca CHP il binasına yürüyen temizlik işçilerinden 60'ı daha işten çıkarıldı. İşçiler, 1 Eylül'de sabah kendilerine yollanan “yasadışı iş bırakma eylemi” gerçekleştirdiklerine dair tebligat ile işten çıkarıldıklarını öğrendiler.

“Handan şaşırды, sabrımızı taşırdı”

Avcılar Belediyesi'nde işten çıkarmalar sürerken, bu sayı son olarak 370'e ulaştı. İşçiler bu işçi düşmanlığını, yaptıkları bir eylemle protesto etti. “Bu işi çözeceğiz, başka yolu yok” kararlılığı ile şantiyede bekleyişlerini sürdüren işçiler 3 Eylül'de Avcılar merkezdeki Marmara Caddesi'nde buluşarak belediyeye yürüyüş gerçekleştirdiler.

“CHP elini emeğimden çek”, “Handan şaşırды, sabrımızı taşırdı”, “Baskılar bizi yıldırılmaz”, “Direne direne kazancağız” sloganları ile yürüyüş gerçekleştiren işçilerin eyleminde kitle belediye önünde oturma eylemi yaparak “Sizi sınıfça alkışlıyoruz” dedi.